การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐในสถานการณ์วิกฤติโควิด-๑๙ ของประชาชน : กรณีศึกษา ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ภัทรชมนันต์ ฉิมแว่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี เสนอภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาภูมิศาสตร์
ธันวาคม 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ และหัวหน้าภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐในสถานการณ์วิกฤติโควิด-๑๙ ของประชาชน : กรณีศึกษา ตำบล พลายชุมพล อำเภอ เมือง จังหวัดพิษณุโลก " เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....

(รองศาสตราจารย์ พัฒนา ราชวงศ์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....

(รองศาสตราจารย์ พัฒนา ราชวงศ์)

ประธานบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาภูมิศาสตร์

.....

(รองศาสตราจารย์ พัฒนา ราชวงศ์)

หัวหน้าภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์พัฒนา ราชวงศ์ ที่ปรึกษางานวิจัย และคณาจารย์สาขาภูมิศาสตร์ ภาคทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร ทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้การวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่าที่ได้ให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางตลอดการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตลอดจนตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องใดๆ และเอาใจใส่อยู่ตลอด จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

กราบขอบคุณ มารดาและครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและสนับสนุนในทุกๆด้าน การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ และขอบคุณเพื่อนๆ ในทีมวิจัยที่ปรึกษาอาจารย์พัฒนา ทุกคนที่ได้ช่วยในการแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูลในการทำวิจัย และวิธีการในการทำจนทำงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากภาคนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

ภัทรชมนันต์ ฉิมแว่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ชื่อเรื่อง การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐในสถานการณ์วิกฤติโควิด-๑๙ ของประชาชน: กรณีศึกษา ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ศึกษาค้นคว้า ภัทรชมนันต์ ฉิมแว่น

ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์พัฒนา ราชวงศ์

ประเภทสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ วท.บ. สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 2563

คำสำคัญ วิกฤตโควิด-๑๙ ผลกระทบทางสังคม-เศรษฐกิจ การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบจากโควิด-๑๙ ต่อเศรษฐกิจของประชาชนใน ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และเพื่อศึกษาการใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลในสถาการณ์ระบาดของโควิด-๑๙ เกิดความเดือนร้อน โดยเก็บรวบบรวมจากแบบสอบถามประชาชน 5 กลุ่มอาชีพ จากตัวอย่างทั้งหมด 220 คน แบ่งเป็น 3 โซน คือ ย่านเศรษฐกิจ ชุมชน และชนบท โดยใช้วิธีการทางสถิติเชิงพรรณนา และใช้สถิติอ้างอิง ANOVA วิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา พบว่า ความเดือดร้อนทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนในช่วงก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ มีค่าระดับเฉลี่ย 0.85 และความเดือดร้อนทางด้านสังคมของประชาชนในช่วงก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ มีค่าเฉลี่ย 1.04 โดยในช่วงเวลาระหว่างวิกฤต-๑๙ เกิดขึ้นอย่างหนักนั้น มีค่าเฉลี่ยทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเป็น 1.85 และด้านสังคมเพิ่มขึ้นเป็น 1.70 และช่วงที่วิกฤตโควิด-๑๙ เริ่มคลี่คลายลง มีค่าเฉลี่ยทางด้านเศรษฐกิจลดลงเหลือเพียง 1.61 และด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยลดลงเป็น 1.07

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพลที่ประกอบอาชีพค้าขายได้รับความเดือดร้อนมาก ขณะที่ประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้างได้รับผลกระทบรองลงมา เมื่อใช้ ANOVA ทำการวิเคราะห์ค่าสถิติ เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันในด้านชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือนและการลงทุนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ ชุมชน และชนบท ได้ค่า F = 1.5439 แสดงว่าไม่มีความแตกต่างของการใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันในครัวเรือนและการลงทุนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในแต่ละพื้นที่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

Title	Citizen Spending of State-Aided Payments in the COVID-19 Crisis: A Case Study of Plai Chumpon Subdistrict, Muang Phitsanulok District, Thailand
ProvinceAuthors	Patchamanan Chimwan
Advisor Assistant Professor	Pathana Rachavong, Associated Professor
Academic Paper	B.S. Thesis in Geography, Naresuan University, 2020
Keywords	COVID-19 Crisis**,** Socio-economic impact, State-aided Spending

ABSTRACT

This particular research aim to study the effects of COVID-19 outbreak to the citizen socio-economy features to survey the spending of State-aided finance under the COVID-19 epidemic situation. We collect the data from 220 inhabitant by a set of questionnaires and divide the five occupations of these samples into 3 zones, namely economic, community and rural region. Descriptive statistical methods and ANOVA is used to analyze the data.

We find the economic troubles and social distresses of people in the pre-COVID-19 crisis period that the average level **of the** troubles are 0.85 and 1.04 ordinally. These economic and social average rose to 1.85 and 1.70 during the COVID-19 pandemic period. After that in the period of the outbreak is relaxed, the economic and social means decreased to 1.61 and 1.07.

People in the Phlai Chumpon Sub-district, who work in trading, have suffered a lot. While the people working in the employment profession were affected. To test the differentiation of our project expenditures, we do not throw aside the livelihoods of households and the investment of people living in economic, community and rural areas. F = 1.5439, indicating that there is no difference in the spending of money from the project, we do not throw aside the household and the investment of people living in each area.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สารบัญ

บทที่ **หน้า**

1 บทนำ.....

1.1 ที่มาและความสำคัญ..... 1

1.2 วัตถุประสงค์..... 3

1.3 ขอบเขตการวิจัย..... 3

1.4 กรอบแนวความคิด..... 3

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย..... 4

1.6 พื้นที่ศึกษา..... 6

1.7. ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา..... 9

1.8 นิยายศัพท์..... 9

2. ทฤษฎีและทบทวนวีณกรรมที่เกี่ยวข้อง..... 11

2.1 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง..... 11

3. ผลกระทบของโควิด-๑๙ ของประชาชน..... 19

3.1 ข้อมูลทั่วไป..... 19

3.2 ผลกระทบของโควิด-๑๙ ของประชาชน..... 28

3.3 ผลกระทบด้านสังคมและเศรษฐกิจแบ่งตามย่านพื้นที่..... 53

4. การใช้จ่ายเงินเยียวยาจากรัฐบาล..... 58

4.1 การรับเงินเยียวยา..... 58

4.2 การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ..... 60

5. สรุป อภิปราย และเสนอแนะ..... 64

5.1 สรุปผลการวิจัย..... 64

5.2 อภิปราย..... 65

5.3 ข้อเสนอแนะ..... 67

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All right reserved

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

บรรณานุกรรม 70
ประวัติผู้จัย 73

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สารบัญภาพ

ภาพที่ **หน้า**

1.1 กรอบแนวความคิด..... 3

1.2 แผนที่ตำบลพลายชุม อำเภอเมือง..... 7

1.3 ทฤษฎีหลายศูนย์กลาง..... 8

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สารบัญตาราง

ตาราง **หน้า**

3.1 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามเพศและช่วงอายุ..... 19
3.2 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามรายได้..... 20
3.3 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพ..... 20
3.4 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพเกษตรกรรม..... 21
3.5 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพรับจ้าง..... 21
3.6 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพค้าขาย..... 22
3.7 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพค้าขาย..... 23
3.8 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพรับราชการ..... 23
3.9 การอยู่ร่วมกันในครอบครัว..... 24
3.10 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามรายได้..... 24
3.11 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามเพศและช่วงอายุ..... 25
3.12 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพ..... 25
3.13 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพเกษตรกรรม..... 26
3.14 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพรับจ้าง..... 26
3.15 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพค้าขาย..... 27
3.16 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพธุรกิจส่วนตัว..... 27
3.17 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพรับราชการ..... 28
3.18 สถานะภาพทางสังคมที่มีผลกระทบก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านครอบครัว แบ่งตามอาชีพ..... 29
3.19 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านครอบครัว แบ่งตามอาชีพ..... 29
3.20 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านครอบครัว แบ่งตามอาชีพ..... 30
3.21 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านหน้าที่การงาน แบ่งตามอาชีพ..... 31
3.22 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านหน้าที่การงาน แบ่งตามอาชีพ..... 31

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

3.23 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านหน้าที่การงาน แบ่งตามอาชีพ..... 32

3.24 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านสถานะทางสังคม แบ่งตามอาชีพ..... 32

3.25 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านสถานะทางสังคม แบ่งตามอาชีพ..... 33

3.26 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านสถานะทางสังคม แบ่งตามอาชีพ..... 33

3.27 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านการดูแล / เลี้ยงดู แบ่งตามอาชีพ..... 34

3.28 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านการดูแล/เลี้ยงดู แบ่งตามอาชีพ..... 35

3.29 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านการดูแล/เลี้ยงดู แบ่งตามอาชีพ..... 35

3.30 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านเป้าหมายอนาคต แบ่งตามอาชีพ..... 36

3.31 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านเป้าหมายอนาคต แบ่งตามอาชีพ..... 37

3.32 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านเป้าหมายอนาคต แบ่งตามอาชีพ..... 37

3.33 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ แหล่งรายได้ แบ่งตามอาชีพ... 38

3.34 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ แหล่งรายได้ แบ่งตามอาชีพ..... 38

3.35 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ แหล่งรายได้ แบ่งตามอาชีพ.... 39

3.36 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ปริมาณรายได้ แบ่งตามอาชีพ..... 40

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

3.37 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ปริมาณรายได้ แบ่งตามอาชีพ..... 40

3.38 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ปริมาณรายได้ แบ่งตาอาชีพ..... 41

3.39 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ..... 42

3.40 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ..... 42

3.41 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ..... 43

3.42 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ..... 43

3.43 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ..... 44

3.44 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ..... 44

3.45 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ค่ารักษาพยาบาล แบ่งตามอาชีพ..... 45

3.46 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ค่ารักษาพยาบาล แบ่งตามอาชีพ..... 45

3.47 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤต COVID – 19 ค่ารักษาพยาบาล แบ่งตามอาชีพ..... 46

3.48 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙เงินออมตามปรกติ แบ่งตามอาชีพ..... 47

3.49 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙เงินออมตามปรกติ แบ่งตามอาชีพ..... 47

3.50 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ เงินออมตามปรกติ แบ่งตามอาชีพ..... 48

3.51 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ หนี้ในระบบ แบ่งตามอาชีพ..... 49

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

3.70 SUMMARY – ANOVA ระดับผลกระทบระหว่างเกิดวิกฤตโควิด-๑๙..... 57
3.71 SUMMARY – ANOVA Result ระดับผลกระทบก่อนเกิดวิกฤตโควิด-๑๙..... 57
4.1 การกระจายของการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐ แบ่งตามอาชีพ..... 59
4.2 SUMMARY – ANOVA Single Factor กลุ่มอาชีพ..... 60
4.3 SUMMARY – ANOVA Result กลุ่มอาชีพ..... 60
4.4 การกระจายของการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐ แบ่งตามช่วงอายุ..... 61
4.5 SUMMARY – ANOVA Single Factor กลุ่มอายุ..... 61
4.6 SUMMARY – ANOVA Result กลุ่มอายุ..... 62
4.7 การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน..... 62
4.8 SUMMARY – ANOVA การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน (รับจ้าง)... 62
4.9 SUMMARY – ANOVA Result การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน (รับจ้าง)..... 62
4.10 การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน..... 63
4.11 SUMMARY – ANOVA การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน (รับจ้าง)... 63
4.12 SUMMARY – ANOVA Result การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน (รับจ้าง)..... 64

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

การระบาดของโรคโคโรนาไวรัสก็แพร่กระจายไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว การเจ็บป่วยครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นจากเชื้อไวรัส SARS – CoV -2 ได้รับการรายงานครั้งแรกในอู่ฮั่นเมื่อเดือนธันวาคม ปี 2562 ก่อนตรุษจีนที่ประชาชนชาวจีนจะมีการเคลื่อนย้ายออกไปท่องเที่ยวครั้งใหญ่ อู่ฮั่นเป็นเมืองหลวงของจังหวัดหูเป่ย และเป็นศูนย์กลางการเดินทางเชื่อมไปยังเมืองใหญ่ๆ

อีกหลายเมืองของสาธารณรัฐประชาชนจีน ด้วยขนาดประชากร 11 ล้านคน เมืองอู่ฮั่นจึงมีขนาดใหญ่กว่าทั้งลอนดอนหรือนิวยอร์ก ประเทศรอบ ๆ ที่มีพรมแดนใกล้ชิดติดกันอย่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่นย่อมได้รับผลกระทบจากการะบาดใหญ่ครั้งนี้ เกาหลีใต้อาศัยประสบการณ์จากการระบาดของโรคซาร์ส เมื่อสิบปีก่อน เดือนกุมภาพันธ์พวกเขาตรวจละเอียด ทำให้พบผู้ติดเชื้อมากกว่ารองจากจีน ขณะที่ประเทศญี่ปุ่นก็มีจำนวนผู้ติดเชื้อมากขึ้นเรื่อยๆ โคโรนาไวรัสเป็นไวรัสที่มีอยู่ในสัตว์หลายชนิดซึ่งสามารถกระโดดข้ามมนุษย์ได้ การสัมผัสเนื้อสัตว์จากสัตว์ต่าง ๆ ที่ขายในตลาดขายส่งอาหารเหอหนาน นั้นเป็นสาเหตุของการติดเชื้อในมนุษย์ครั้งแรก

วิกฤตจากการระบาดใหญ่ของ โควิด-๑๙ โดยมีผู้ติดเชื้อทั่วโลก ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2563 มากถึง 19,561,395 ราย มีอาการรุนแรง 64,994 ราย เสียชีวิต 724,381 ราย โดยประเทศที่มีจำนวนผู้ป่วยยืนยัน 10 อันดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา 5,095,748 ราย บราซิล 2,967,064 ราย อินเดีย 2,091,416 ราย รัสเซีย 882,347 ราย แอฟริกาใต้ 545,476 ราย เม็กซิโก 469,407 ราย เปรู463,875 ราย ชิลี 368,825 ราย โคลอมเบีย 367,196 ราย และสเปน 361,442 ราย ส่วนจีน เป็นอันดับที่ 30 มีจำนวนผู้ป่วย 88,581 ราย (รวม ฮ่องกง 3,939 ราย มาเก๊า 46 ราย)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สำหรับของประเทศไทยเองจากข้อมูลของศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ ศบค. รายงานสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) หรือ โควิด-๑๙ ในไทย (8 ส.ค.) ว่าพบผู้ติดเชื้อรายใหม่เพิ่ม 3 ราย อยู่ใน State Quarantine ยอดผู้ป่วยสะสม 3,348 ราย ไม่พบผู้เสียชีวิตเพิ่ม รวมยอดผู้เสียชีวิต 58 ราย ยังคงรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล 140 ราย การติดเชื้อรายใหม่ส่วนใหญ่ของประเทศไทยเห็นได้ว่าการติดเชื้อส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงวันที่ 21 มีนาคม – 5 เมษายน 2563 จะมีจำนวนผู้ติดเชื้อมากกว่า 80 รายของทุกวัน ซึ่งเป็นจำนวนที่มาก ส่วนใหญ่การระบาดของ SARS-CoV-2 ในประเทศไทย มาจากสนามมวยลุมพินี สถานบันเทิง และอยู่ในที่สถานที่แออัด

การแพร่ระบาดของ โควิด-๑๙ ดังกล่าวส่งผลกระทบด้านการส่งออก ที่มีความรุนแรงมากขึ้นทั่วโลก และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในวงกว้าง จนทำให้หลายฝ่ายคาดว่าเศรษฐกิจโลกปี 2563 อาจเข้าสู่ภาวะถดถอย (Recession) อีกครั้งในรอบกว่า 10 ปี นับตั้งแต่วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ ซึ่งเศรษฐกิจไทยเองจะได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙ ทั้งทางตรงและทางอ้อมไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยว การบริโภคและการลงทุน รวมถึงการส่งออก ซึ่งเป็นเครื่องยนต์ใหญ่ที่สุดในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยสำหรับการใช้จ่าย ทำให้การปิดร้านค้าอาจส่งผลให้การใช้จ่ายบางประเภทลดลง เช่น การใช้จ่ายเสื้อผ้า รองเท้า ของตกแต่งบ้านและแพ็คเกจวันหยุด การใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อโดยตรงระหว่างผู้บริโภคและธุรกิจ เช่น การซื้อรถยนต์ การทำผม มีแนวโน้มที่จะถูกเลื่อนออกไป การลดลงอย่างรวดเร็วมีแนวโน้มที่ค่าใช้จ่ายกับการเดินทางในท้องถิ่นร้านอาหาร โรงแรมและบริการด้านสันทนาการ และการใช้จ่ายอื่น ๆ รวมถึงการใช้จ่ายในรายการที่จำเป็น ขณะที่ด้านสุขภาพเกิดขึ้นโดยตรง คือ ทำให้เกิดการสูญเสียชีวิตของประชาชนเป็นจำนวนมากหลายแสนคน โดยในจำนวนนี้มีเด็กและเยาวชนต้องเสียชีวิตไปแล้วมากกว่า 6 พันคน จากการไม่ได้รับกาปกป้องและคุ้มครอง และสุดท้ายผลกระทบทางด้านศึกษา ภาวะวิกฤตทำให้การจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีและการจัดรูปแบบใหม่ แต่ว่าความเหลื่อมล้ำของแต่ละประเทศ ทำให้ระดับการเข้าอินเตอร์เน็ตที่เป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานสำหรับการจัดการศึกษาไม่ทั่วถึงในหลายพื้นที่

ภาครัฐมีมาตรการ NPI: non-pharmaceutical interventions เพื่อการหยุกการระบาดของโรค ทำให้เกิดผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นกับประเทศไทย เกิดขึ้นในระยะสั้น และคาดหวังว่าเศรษฐกิจไทยจะฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว หลังที่สามารถควบคุมการแพร่ระบาดได้ และเริ่มทำการผ่อนคลายมาตรการต่างๆ โดยคาดว่าภาคธุรกิจที่จะเริ่มฟื้นตัวจะเป็นการบริโภคในประเทศ หลังจากที่เริ่มผ่อนคลายการเปิดร้านค้าบางประเภท และคาดหวังว่าหากสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ดีต่อเนื่อง จะเริ่มทยอยผ่อนปรนกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่นๆ ตั้งแต่โควิด-๑๙ แพร่ระบาดไปทั่วโลกไม่เพียงทำให้ผู้คนเจ็บป่วยและเสียชีวิตจำนวนมาก ส่งผลให้เจ้าของธุรกิจ มนุษย์เงินเดือน คนหาเช้ากินค่ำ ต่างตกอยู่ในสถานะลำบาก เพราะสถานการณ์นี้เกิดขึ้นในช่วงที่เศรษฐกิจโลกกำลังเริ่มเข้าสู่ภาวะถดถอย หลายกิจกรรมต้องหยุดชะงัก หลายกิจการต้องปิดตัวลง ประชาชนนับล้านขาดรายได้ในการดำรงชีวิต เป็นเหตุให้รัฐบาลแต่ละประเทศต้องยื่นมือเข้าช่วยพยุงระบบเศรษฐกิจ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ด้วยการออกมาตรการเยียวยาให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบ ประเทศที่ได้รับเยียวยาจากรัฐบาลที่คล้ายๆกับประเทศไทยมีทั้งหมด 16 ประเทศ ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา อิตาลี สเปน เยอรมนี ฝรั่งเศส อังกฤษ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ฮ่องกง ไต้หวัน มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ นิวซีแลนด์ โดยธนาคารแห่งประเทศไทย (2563) ได้รายงานสถานการณ์โควิด-๑๙ และมาตรการเยียวยาในต่างประเทศ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย จ่ายเงินเยียวยาให้แก่ประชาชนทั่วไป มนุษย์เงินเดือน (ที่ต้องตกงาน) ภาคธุรกิจ และกลุ่มคนอ่อนไหว โดยอัตราการจ่ายเงินเยียวยาแตกต่างกันไปตามฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ หลังจากมีการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ในไทยก็ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจของไทยจะดำเนินไปข้างหน้าไม่ได้

เช่นกัน หลายหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน ธนาคาร รวมถึงหน่วยงานต่าง ๆ จึงออกมาตรการช่วยเหลือเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙ ได้ออกมาตรการเยียวยาแก่ประชนชน ดังนี้ เราไม่ทิ้งกัน ประกันสังคม มาตรการช่วยเหลือเกษตรกร พักชำระหนี้ กู้เงินสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ คืนเงิน-ลดค่าไฟฟ้า คืนเงิน-ลดค่าน้ำประปา แจกเน็ตฟรี - โทร. ฟรี มาตรการช่วยเหลือคนว่างงาน โดยประเทศไทยก็ได้แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย จ่ายเงินเยียวยาให้แก่ประชาชนทั่วไป มนุษย์เงินเดือน (ที่ต้องตกงาน,แรงงาน-ลูกจ้าง) และกลุ่มคนอ่อนไหว

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลกระทบจากโควิด-๑๙ ต่อเศรษฐกิจของประชาชน
2. เพื่อศึกษาการใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลในสถาการณ์ระบาดของโควิด-๑๙

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1. การศึกษาผลกระทบจากโควิด-๑๙ ต่อเศรษฐกิจของประชาชนในตำบลพลายชุมพล อำเภอเมืองพิษณุโลก 5 ด้าน คือ รายได้ รายจ่าย เงินออม / เงินกู้ การชำระหนี้ และการลงทุน

2. การศึกษาการใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากโครงการเราไม่ทิ้งกัน มาตรการช่วยเหลือคนว่างงาน มาตรการช่วยเหลือเกษตรกร ประกันสังคม และมาตรการเยียวยากลุ่มเปราะบางจากรัฐบาลในสถาการณ์ระบาดของโควิด-๑๙ ประกอบด้วย การใช้จ่ายในครอบครัว ลงทุนต่อธุรกิจ และลงทุนกิจการใหม่

1.4 กรอบแนวความคิด

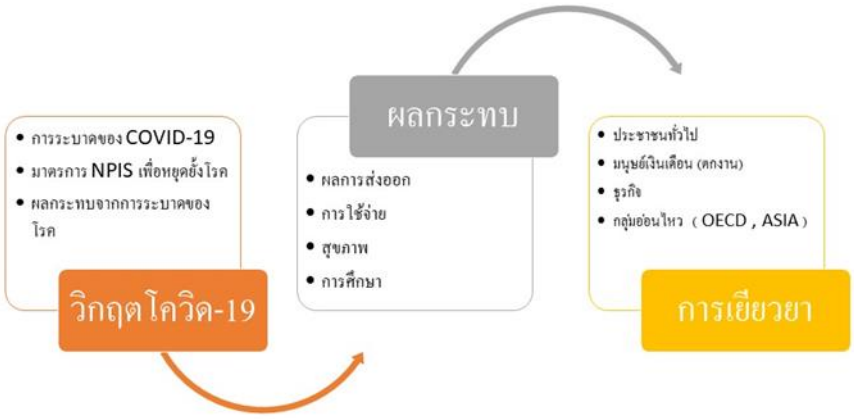

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยโดยมีขั้นตอนการวิจัย ได้จากการเก็บรวบบรวมจากแบบสอบถาม และได้นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรง ซึ่งความเที่ยงตรง คือ การวัดได้ตรงกับสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการที่จะวัดนี้ คือ วัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ซึ่งแบ่งความเที่ยงตรงออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และความเที่ยงตรงตามสถานะหรือความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ (Criterion – related Validity) ทั้งนี้ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เป็นการทดสอบว่าเครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวัดพฤติกรรมได้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการจะวัดหรือไม่และต้องพิจารณาความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการจะวัดด้วย เช่น ครูต้องการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทางภาษาไทย เครื่องมือที่จะวัดต้องออกแบบให้ครอบคลุมลักษณะของพฤติกรรมที่ต้องการวัด วิธีการในการตรวจสอบความเที่ยงตรงสามารถจะกระทำได้ 2 วิธี คือ

1. ผู้วิจัยสามารถตรวจสอบด้วยตนเองโดยการนำไปเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์การวิจัยในกรณีของการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของข้อสอบสามารถนำไปเปรียบเทียบกับตารางวิเคราะห์ข้อสอบหรือ Table of Specification of Test ได้

2. การตรวจสอบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตัดสินใจ โดยปกติจะใช้ผู้เชี่ยวชาญประมาณ 3 คน หรือมากกว่า 3 คน อาจเป็น 5 คน 7 คน แต่จะต้องใช้จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เป็นเลขคี่

หลังจากนั้น นำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด มาคำนวณหาค่า IOC จากสมการ

$$\underline{IOC} = \frac{\Sigma x}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์ ตัวแปรและสมมติฐานการวิจัย

Σx แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

แล้วนำค่าที่คำนวณได้มาแปลความหมาย ถ้าได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 คะแนน สรุปได้ว่าข้อสอบออกได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด ถ้าได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่านี้ข้อสอบนั้นต้องปรับปรุงแก้ไข

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

การวิธีวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์

ประชากรในการวิจัยนี้ คือ ประชาชนใน ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มี 5 หมู่บ้าน จำนวน 220 คน แบ่งเป็น 3 โซน คือ ย่านเศรษฐกิจ ย่านชุมชน ย่านชนบท แบ่งประชาชนออกเป็น 5 กลุ่มอาชีพ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 220 คน ได้วิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติเชิงพรรณนา เลือกค่าเฉลี่ย โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel และใช้สถิติอ้างอิง แต่ใช้วิธีการ ANOVA ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการนำเสนอข้อมูลโดยใช้กราฟค่าสถิติ และแสดงผลการทดสอบความแตกต่างทางสถิติของผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจในแต่ละกลุ่มอาชีพด้วย ANOVA

การวิเคราะห์ความแปรปรวน Analysis of Variance หรือ ANOVA เพื่อค้นหาความแตกต่างของกลุ่มข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยจัดข้อมูลอยู่ในมาตรช่วงและมาตรอัตราส่วนที่มีการกระจายแบบปกติ ทั้งนี้โดยทั่วไปแล้วจะต้องทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลก่อน โดยความแปรปรวนสามารถคำนวณได้จาก

$$s_t^2 = sum\ of\ square / degree\ of\ \ freedom$$

ต่อมาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลที่จัดเป็นกลุ่มอีก คือ ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (within-groups variance: S^2) โดยคำนวณจาก

$$s_w^2 = \frac{\sum\sum (\bar{x}_{ij} - \bar{x})}{(n-k)}$$

หรือ

$$s_w^2 = (within - group\ sum\ of\ squares)/(within - group\ degrees\ of\ freedom)$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

โดย n คือ จำนวนข้อมูลทุกกลุ่มทั้งหมด และ k คือ จำนวนกลุ่มของข้อมูลที่ต้องการทดสอบ จากนั้นจะต้องพิจารณาความแปรปรวนของข้อมูลระหว่างกลุ่มแต่ละกลุ่ม (between-group variance: S^2_b) จากสมการ

$$s_b^2 = \Sigma_{n_j} \frac{(x_j - \chi_i)}{(k-1)}$$

หรือ

$$s_b^2 = (between - group\ sum\ of\ squares)/(between - group\ degrees\ of\ freedom)$$

ทั้งนี้ x_{ij} คือ ข้อมูลแต่ละตัว, x_j คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม, x_i คือ ค่าเฉลี่ยรวมของข้อมูลทุกกลุ่ม และ n คือ จำนวนข้อมูลทุกกลุ่มรวมกัน สุดท้ายจะได้ค่าเพื่อการทดสอบ F-ratio จากสมการ

$$F\text{-ratio} = S^2_b / S^2_w$$

มีจุดหนึ่งที่น่าสใจมากในการทดสอบแบบนี้ นั่นคือ ความแตกต่างกันของค่าความแปรปรวนเหล่านี้ นั่นหาก S^2_b มีค่ามากจะทำให้ F-ratio มีค่าสูงด้วยซึ่งตรงนี้จะส่งผลให้ทราบว่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันมาก ตรงข้ามหากค่า F-ratio มีค่าต่ำนั่นแสดงว่าข้อมูลกลุ่มต่างๆ ไม่กระจายจากกันมากนัก

1.6 พื้นที่ศึกษา

ตำบลพลายชุมพลเป็นพื้นที่ที่มีภูมิประเทศที่เหมาะแก่การเกษตร และมีแหล่งน้ำธรรมชาติซึ่งเหมาะแก่การเป็นแหล่งท่องเที่ยว ตำบลพลายชุมพลเป็นพื้นที่ชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนบ้านจัดสรรในหลายปีที่ผ่านมาเป็นไปอย่างรวดเร็วไม่เป็นระเบียบและขาดการควบคุม การพัฒนาทำให้เกิดปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่สอดคล้องเพียงพอต่อการขยายตัวของชุมชน แต่ด้วยศักยภาพในด้านเศรษฐกิจที่ราษฎรในตำบลทำเกษตรกรรมได้ตลอดปี ทำให้จะสามารถพัฒนาตำบลให้สอดคล้องกับการพัฒนาอำเภอ และจังหวัดให้เป็นเมืองหลักของภาคเหนือตอนล่างได้

สภาพทั่วไปของตำบลพลายชุมพล
ทิศเหนือ ติดต่อกับ ต.จอมทอง
ทิศใต้ ติดต่อกับ ต.วัดจันทร์ ต.ท่าทอง
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ต.บ้านคลอง ต.หัวรอ
ทิศตะวัตตก ติดต่อกับ ต.บ้านกร่าง
ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองพิษณุโลกประมาณ 7 กิโลเมตร
เนื้อที่ประมาณ 13 ตารางกิโลเมตร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มเหมาะที่จะทำการเกษตรเนื่องจากมีคลองน้ำชลประทานไหลผ่านในพื้นที่ตำบลพลายชุมพลปัจจุบันประกอบด้วย 5 หมู่บ้านนดังนี้

หมู่1 บ้านวังหิน (เดิมทีมีวังดานเก่าแก่ถ้ำและเกาะอยู่บริเวณหน้าวัดในแม่น้ำซึ่งหน้าวังจะหันหน้าไปทางตำบลหัวรอและทางบ้านวังหินและเป็นด้านหลังของวัง)

หมู่ 2 บ้านวัดตาลหรือวังตาล (มีความหมายจาดบริเวณดังกล่าวมีต้นตาลอยู่เป็นจำนวนมาก)

หมู่ 3 บ้านวัดตาล

หมู่ 4 บ้านพลายชุมพล (ชนรุ่นกลังเล่าว่าเมื่อก่อนอยู่ใกล้วัดพระราชวังจันทร์และพื้นที่ดังกล่าวมีความอุดมสมบูรณ์จึงนิยมนำช้างพลายมามัดไว้)

หมู่ 5 บ้านบางพะยอมใต้ (มีความหมายมาจากต้นพะยอมที่มีการปลูกกันมาในสมัยก่อน)

เทศบาลพลายชุมพลเดิมจัดตั้งเป็น อบต. เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2539 และเลื่อนฐานะเป็นเทศบาลเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2551

ประชาชนในตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มี 5 หมู่บ้าน จำนวน 220 คน แบ่งออกเป็น 3 โซน ตำบลพลายชุมพลเป็นพื้นที่ที่มีภูมิประเทศที่เหมาะแก่การเกษตร และมีแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งเหมาะแก่การเป็นแหล่งท่องเที่ยว และยังเป็นพื้นที่ชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนบ้านจัดสรรในหลายปีที่ผ่านมาเป็นไปอย่างรวดเร็ว ไม่เป็นระเบียบ และขาดการควบคุมการพัฒนา ทำให้เกิดปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่สอดคล้องเพียงพอต่อการขยายตัวของชุมชนแต่ด้วยศักยภาพในด้านเศรษฐกิจประชาชนในตำบลทำเกษตรกรรมได้ตลอดปี ทำให้จะสามารถพัฒนาตำบลให้สอดคล้องกับการพัฒนาอำเภอและจังหวัดให้หลักของภาคเหนือตอนล่างได้เป็นเมือง

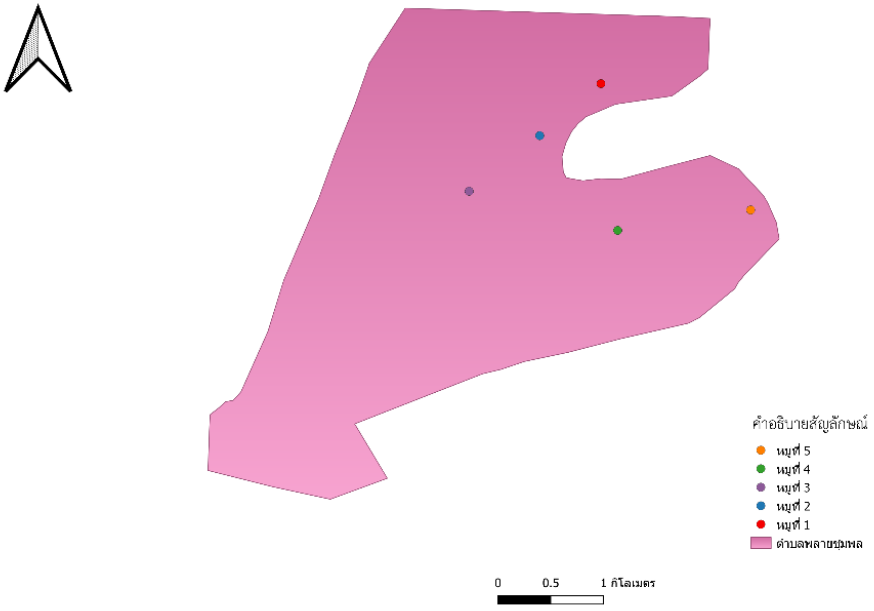

ภาพที่ 1.2 แผนที่ตำบลพลายชุมพล อำเภอพิษณุโลก

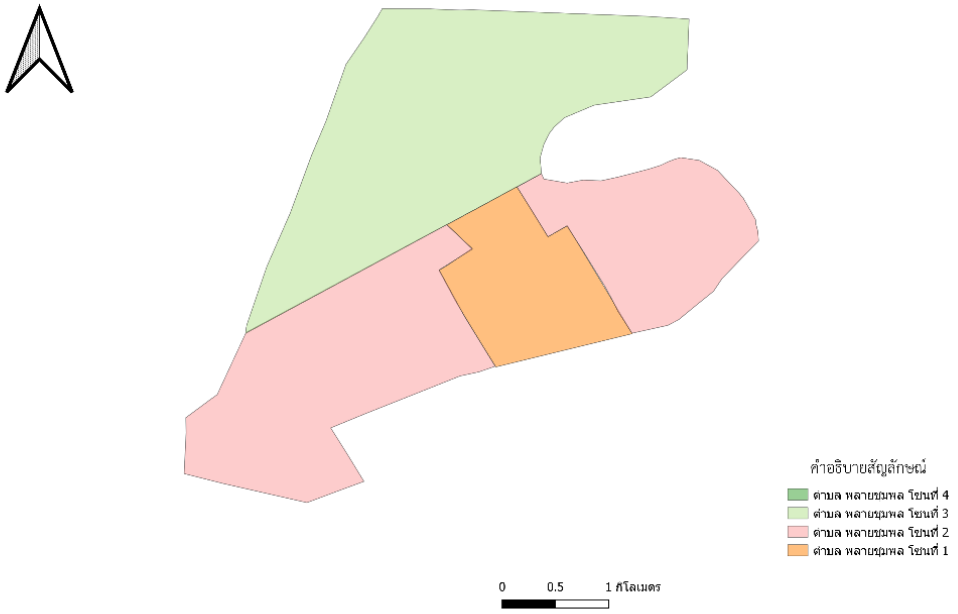

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ภาพที่ 1.3 ทฤษฎีหลายจุดศูนย์กลาง

ที่มา : http://kruawangeo1.blogspot.com/2015/01/

ทฤษฎีหลายจุดศูนย์กลาง (Multiple-nuclei theory) ชวนซี่ ดี. แฮร์รีส และเอ็ดวาร์ด แอล. อัลล์แมน (Chauncy D. Harris and Edward L. Ullman) อธิบายว่า การใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเมืองนั้นไม่ได้เกิดขึ้นรอบๆศูนย์กลางเดียวแต่รอบๆหลายศูนย์กลาง นั่นคือ เมืองจะมีหลายศูนย์กลางการเจริญเติบโตหรือการขยายตัวของเมืองจะแผ่ขยายจากหลายจุดซึ่งอยู่ห่างๆกัน จะไม่แผ่ขยายเป็นรูปวงกลมหรือเป็นรูปเสี้ยวจากจุดศูนย์กลางเดียว

ศูนย์กลางการเจริญเติบโต (growth points) ของเมืองเหล่านี้ อาจเป็นเขตธุรกิจการค้าภายในเมือง หรือรอบนอกเมือง ย่านอุตสาหกรรม ย่านที่อยู่อาศัยในเขตชานเมือง ฯลฯ ศูนย์กลางเหล่านี้บางอันอาจจะมีมาตั้งแต่เริ่มแรกเริ่มสร้างเมือง ในขณะที่บางอันอาจพัฒนาขึ้นมาตอนหลัง อันเป็นผลมาจากการอพยพของคนเข้าสู่เมือง และการเน้นเฉพาะของการใช้ประโยชน์ที่ดินบางประเภท และภายใต้โมเดลนี้ เขต CBD ไม่จำเป็นที่จะต้องตั้งอยู่บริเวณใจกลางเมือง

จำนวนของศูนย์กลางการเจริญเติบโตจะมีมากน้อยแค่ไหน และตำแหน่งที่ตั้งของศูนย์กลางการเจริญว่าจะอยู่บริเวณไหนของเมือง ขึ้นอยู่กับขนาดของเมือง บทบาทหน้าที่ของเมือง ลักษณะเฉพาะของทำเลที่ตั้งของเมือง และอายุหรือประวัติความเป็นมาของเมือง โดยปรกติเมืองมีขนาดใหญ่ที่มีบทบาทหน้าที่หลายอย่างจะมีศูนย์กลางการเจริญเติบโตหรือจุดขยายตัวมากกว่าเมืองขนาดเล็ก และจุดขยายตัวจะมีลักษณะที่พิเศษเฉพาะมากกว่าที่พบในเมืองขนาดเล็ก นอกนั้นเมืองที่มีอายุมากก็จะมีจุกขยายตัวมาก และตั้งอยู่กระจัดกระจายมากกว่าเมืองที่มีอายุน้อย

ได้เสนอแนวความคิดการขยายตัวของเมืองว่าเกิดจากหลายจุดศูนย์กลางมี 4 ประการดังนี้

1. ธุรกิจแต่ละประเภท มีความต้องการใช้ทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกที่แตกต่างกัน ต้องการใช้ทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกเหมือนกัน จะมารวมตัวอยู่บริเวณที่มีทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ใช้เหมือนกัน เช่น เขตค้าปลีกจะตั้งอยู่ในทำเลที่ลูกค้าสามารถเดินทางเข้ามาซื้อสินค้าได้ง่ายและสะดวกจากทุกทิศทางของเมือง เขตเมืองท่าจะตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำหรือทะเล เขตอุตสาหกรรมหนักเป็นเขตที่ต้องการพื้นที่ขนาดใหญ่ที่ติดกับเส้นทางคมนาคมขนส่ง เช่น แม่น้ำ ทะเล ถนน หรือใกล้กับเส้นทางรถไฟเพื่อสะดวกในการขนส่ง

2. ธุรกิจที่เหมือนกัน มีการรวมตัวอยู่บริเวณเดียวกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงการค้าจากการเปรียบเทียบและเลือกซื้อสินค้าของลูกค้า เช่น ตัวแทนจำหน่ายรถยนต์จะไปรวมกลุ่มเป็นย่านขายรถยนต์ทำให้ผู้ซื้อสามารถเปรียบเทียบคุณสมบัติและราคากับผู้ค้ารายอื่น ๆ ได้ง่าย

3. การใช้ที่ดินของธุรกิจที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความขัดแย้งต่อกันและไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้ เช่น พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยไม่สามารถอยู่ในบริเวณเดียวกับเขตอุตสาหกรรม เพราะพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยต้องการความสงบ มีการขนส่งที่ดี และไม่มีปัญหามลภาวะ แต่เขตอุตสาหกรรมเป็นเขตที่มีเสียงดัง มีการขนส่งใช้ยานพาหนะทั้งวัน และมีปัญหามลภาวะ

4. บริเวณที่มีราคาที่ดินสูงมาก เป็นอุปสรรคทำให้ธุรกิจบางประเภทไม่สามารถเข้าไปทำธุรกิจได้ เพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นค่าที่ดินในราคาแพงจึงไม่คุ้มกับการลงทุนและผลกำไรที่ได้รับนักลงทุนจึงต้องหาทำเลที่ตั้งแหล่งใหม่ที่เหมาะสมกับธุรกิจของที่จะดำเนินการ

สรุปได้ว่า ความเป็นเมืองเป็นกระบวนการที่ประชากรมาอยู่รวมกันมากขึ้น ทั้งด้านจำนวน และความหนาแน่น ณ บริเวณใดบริเวณหนึ่ง ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรเปลี่ยนไปสู่วิถีชีวิตแบบเมือง โดย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากการกล่าวมาทั้งหมดหลังจากที่ประชาชนได้รับเงินเยียวยามาประชาชนนำไปใช้จ่ายอะไรบ้าง และเงินเยียวยาจากรัฐบาลสามารถช่วยแก้ไขปัญหาจากผลกระทบของการระบาดโควิด-๑๙ ได้หรือไม่ อย่างไร

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

ทำให้ทราบถึงผลกระทบจากโควิด - ๑๙ ต่อเศรษฐกิจของประชาชนในตำบลพลายชุมพล และการรับเงินเยียวยาจากรัฐบาลประชาชนนำไปใช้จ่ายอะไรบ้าง

1.8 นิยามศัพท์

1. โรคโควิด - ๑๙ คือ โรคติดต่อซึ่งเกิดจากไวรัสโคโรนาชนิดที่มีการค้นพบล่าสุด ไวรัสและโรคอุบัติใหม่นี้ไม่เป็นที่รู้จักเลยก่อนที่จะมีการระบาดในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีนในเดือนธันวาคมปี 2019 ขณะนี้โรคโควิด - ๑๙ มีการระบาดใหญ่ไปทั่วส่งผลกระทบแก่หลายประเทศทั่วโลก

2. เศรษฐกิจ คือ การผลิต การจำหน่ายจ่ายแจก และการบริโภคใช้สอยสิ่งต่าง ๆ ของชุมชน รวมถึงด้านการใช้บริการและการท่องเที่ยวที่มีปัจจัยกระตุ้นต่อการเติบโตของเศรษฐกิจ มีการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการตามอุปทานและอุปสงค์ โดยสื่อกลางการแลกเปลี่ยนด้วยมูลค่าเครดิตหรือเดบิตที่ยอมรับกันภายในเครือข่าย

3. สังคม คือ การอยู่รวมกันของมนุษย์โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหลายรูปแบบ เช่น อาชีพ อายุ เพศ ศาสนา ฐานะ ที่อยู่อาศัย ฯลฯ สำหรับระบบสังคมที่รวมถึงสิ่งมีชีวิตประเภทอื่นนอกเหนือจากมนุษย์อาจใช้คำว่าระบบนิเวศ ซึ่งมีความหมายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตต่างๆกับสภาพแวดล้อม

4. ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม คือ การระบาดไปทั่วในวงกว้างของโรคโควิด - ๑๙ และวิกฤตทางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์นี้ ทำให้เกิดความท้าทายใหญ่หลวงในระดับโลกและระดับท้องถิ่น ผลกระทบทางสุขภาพ เศรษฐกิจและสังคมเกิดขึ้นกับกลุ่มคนทุกกลุ่ม ทำลายกลุ่มประชากรเปราะบางมาก ซึ่งรวมถึงคนยากจน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เยาวชน และกลุ่มคนชาติพันธุ์ วิกฤตทางโรคระบาดและเศรษฐกิจกระทบต่อกลุ่มประชากรเปราะบางอย่างไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจจุดชนวนให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันและความยากจนมากขึ้น วิกฤตโลกในครั้งนี้ต้องการประสานงาน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคมและสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

บทที่ 2
ทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2 จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวคิดในการศึกษางานวิจัย และมีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง มีทั้งหมด 8 เรื่อง แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากโควิด-๑๙ ต่อเศรษฐกิจ และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องการใช้จ่ายเงินเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลในสถานการณ์ระบาดของโควิด-๑๙ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ก. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจาก โควิด-๑๙ ต่อเศรษฐกิจ

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจาก โควิด-๑๙ต่อเศรษฐกิจ จำนวน 5 เรื่อง ประกอบไปด้วย ผลกระทบของโรคระบาดโควิด-๑๙ ต่อเศรษฐกิจไทย โควิด-๑๙ : ผลสำรวจชี้วิกฤตไวรัสโคโรนากระทบประเทศยากจนและคนหนุ่มสาวมากที่สุด ประเทศไทยหลังโควิด-๑๙ ผลกระทบเศรษฐกิจและตลาดแรงงานไทย โควิด-๑๙ กระทบกับผู้ประกอบการ คนทำงานมากน้อยแค่ไหนและรายงานของยูเอ็น ชี้ผลกระทบจากวิกฤตโควิด-๑๙ ส่งผลต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของไทย

ผลกระทบของโรคระบาดโควิด-๑๙ ต่อเศรษฐกิจไทย

1. รายงานการวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของโรคระบาดโควิด-๑๙ ต่อเศรษฐกิจไทย” ของ ดร.สมประวิณ มันประเสริฐ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา หรือโควิด-๑๙ ส่งผลให้รัฐบาลต้องใช้มาตรการที่เข้มงวดเพื่อควบคุมการระบาด โดยเริ่มใช้มาตรการล็อกดาวน์ในวันที่ 26 มีนาคม 2563 ไปถึงสิ้นเดือนเมษายน ส่งผลให้เศรษฐกิจหยุดชะงัก ซึ่งมาตรการต่างๆ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ยังส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจ และเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทย

มาตรการล็อกดาวน์ส่งผลต่อสภาพคล่องของธุรกิจส่วนใหญ่ไม่สามารถรักษายอดขายและกำไรไว้ได้ บางบริษัทอาจมีกำไรลดลงและเงินทุนลดลง ส่วนบริษัทที่มีสภาพคล่องตัวจะผ่านพ้นสถานการณ์ที่ยากลำบากไปได้ ในปัจจุบันประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของบริษัทในระยะสั้น หากบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนมากกว่าหนี้สินหมุนเวียน แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ในปัจจุบัน ในขณะที่บริษัทที่มีสินทรัพย์หมุนเวียนต่ำกว่าหนี้สินหมุนเวียนอาจจะมีปัญหาสภาพคล่องอย่างรุนแรงจากการหยุดชะงักของภาคธุรกิจ ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจสายการบิน และธุรกิจโรงแรมอยู่ในภาวะที่ยากลำบาก คาดว่าจำนวนผู้ประกอบการร้านอาหารไม่สามารถชำระหนี้ได้จะเพิ่มขึ้น 39% จากช่วงก่อนมีการระบาดโรงแรมขนาดเล็ก

และสายการบินขนาดเล็ก จำนวนผู้ประกอบการที่ต้องการสภาพคล่องจะเพิ่มขึ้น 35% และ 27% ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน ธนาคารพาณิชย์ได้รับผลกระทบรุนแรง เนื่องจากยังมีสภาพคล่องสูง จึงยังคงดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง

จังหวัดที่อาจมีปัญหาสภาพคล่องเพิ่มขึ้น ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร จันทบุรี และชลบุรี เพราะเป็นแหล่งอุตสาหกรรมและท่องเที่ยวที่สำคัญ ส่วนในกรุงเทพฯ จำนวนบริษัทที่อาจมีปัญหาสภาพคล่องเพิ่มขึ้น 20.6% ซึ่งอาจส่งผลให้โอกาสที่บริษัทจะผิดนัดชำระหนี้เพิ่มขึ้นได้ ทั้งยังอาจก่อให้เกิดผลกระทบทางลบทวีคูณต่อเศรษฐกิจในพื้นที่จากการลดการจ้างงานและรายได้ที่ลดลง

2. รายงานการวิจัยเรื่อง “โควิด-๑๙: ผลสำรวจชี้วิกฤตไวรัสโคโรนากระทบประเทศยากจนและคนหนุ่มสาวมากที่สุด” ของบีบีซี เวิลด์เซอร์วิส

ผลสำรวจพบว่าการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ส่งผลกระทบต่อประเทศยากจนรุนแรงกว่าใคร และทำให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจแผ่ขยายไปทั่วโลก โดยพบว่า คนไทย 81% ได้รับผลกระทบด้านการเงิน เนื่องจากมาตรการล็อกดาวน์ได้สร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจทั่วโลก ยังพบว่าผู้หญิงได้รับความเดือดร้อนจากโรคระบาดครั้งนี้มากกว่าผู้ชาย และคนผิวดำในสหรัฐฯ มีอัตราการติดเชื้อสูงกว่าคนผิวขาว โลกแห่งความเหลื่อมล้ำ วิกฤตโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบต่อประเทศยากจนมากที่สุด และทำให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เป็นอยู่นั้นเลวร้ายลงไป

ผลกระทบที่แตกต่างของคนในแต่ละกลุ่มวัย กลุ่มคนอายุน้อยกว่าได้รับความเดือดร้อนจากโรคระบาดครั้งนี้รุนแรงกว่ากลุ่มคนอายุมากกว่า เป็นเพราะพวกเขามีโอกาสน้อยกว่าในการทำงาน การมีเส้นสายในสังคม และการศึกษาหาความรู้ในช่วงเกิดโรคระบาด

3. รายงานการวิจัยเรื่อง “ประเทศไทยหลังโควิด-๑๙ ตอนที่ 1: ผลกระทบเศรษฐกิจและตลาดแรงงานไทย” ของ SCBTV ประเทศไทยหลัง โควิด-๑๙เตรียมรับมือผ่านมุมมองของนักเศรษฐศาสตร์ ทาง Facebook SCB Thailand วันที่ 7 พฤษภาคม 2563

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

วิกฤตโควิด-๑๙ จึงส่งผลกระทบรุนแรงต่อเศรษฐกิจทั่วโลกมากกว่าวิกฤตที่เคยเกิดก่อนหน้านี้ สถานการณ์ไวรัสโควิด-๑๙ เป็นวิกฤตที่กระทบรุนแรงกว่าที่เคยเกิดขึ้นก่อนหน้านี้ เพราะเป็นวิกฤตที่แพร่กระจายส่งผลกระทบไปทั่วโลก ต่างจาก Hamburger Crisis ในปี 2008 ที่มีผลเฉพาะสหรัฐและยุโรป แต่ด้านเอเชียยังดีอยู่ และวิกฤตต้มยำกุ้ง ในปี 1997 ที่กระทบแค่กับไทยและประเทศเอเชีย ไม่ไปถึงยุโรปและสหรัฐ แต่วิกฤตโควิด-๑๙ กระจายรุนแรงไปทั่วโลกกว่า 208 ประเทศที่มีผู้ติดเชื้อ และมากกว่า 144 ประเทศที่มีผู้ติดเชื้อมากกว่าร้อยเคสขึ้นไป ในส่วนประเทศไทย แม้จะสามารถจัดการกับสถานการณ์ได้ดี โดยตัวเลขผู้ติดเชื้อลดน้อยลงในลักษณะ Flatten the Curve แต่ก็ต้องจับตาดูช่วงหลังการผ่อนคลายมาตรการล็อกดาวน์เป็นสิ่งที่ทุกประเทศทั่วโลกก็จับตามองในประเทศตัวเอง

ผลกระทบต่อประเทศไทย ก่อนหน้าโควิดและเมื่อเกิดโควิด กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ประเมินว่าเศรษฐกิจโลกปี 2020 นี้ จะหดตัว -3% รุนแรงที่สุดตั้งแต่วิกฤต Great Depression เมื่อ 90 ปีที่

แล้ว สำหรับเศรษฐกิจประเทศไทยเริ่มชะลอตัวตั้งแต่ครึ่งหลังของปี พ.ศ.2562 เนื่องจากภาวะสงครามการค้า เห็นได้จากการปิดโรงงาน สถานการณ์ภัยแล้งที่ส่งผลต่อภาคเกษตรกรรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงงบประมาณปี 2563 ที่อนุมัติล่าช้ากว่าปกติ ส่งผลให้งบลงทุนต่างๆ ล่าช้าไปด้วย ในส่วนวิกฤตไวรัสโควิด-๑๙ จากที่เศรษฐกิจไทยพึ่งพาเศรษฐกิจต่างประเทศค่อนข้างมาก จึงส่งกระทบต่อเศรษฐกิจไทยใน 3 ประเด็นหลักๆ ด้วยกัน ได้แก่

ภาคการท่องเที่ยว : ตัวเลขรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติซึ่งคิดเป็นประมาณ 12% ของ GPD ไทย ซึ่งสถานการณ์โควิดและการล็อกดาวน์ในเดือนเมษายนที่ผ่านมา ทำให้รายได้การท่องเที่ยวติดลบ -100% เทียบกับระยะเดียวกันของปีแล้ว SCB EIC คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศจะหดตัว -67% โดยธุรกิจท่องเที่ยวจะฟื้นตัวอย่างช้าๆ โดยคาดว่าในเดือนธันวาคม พ.ศ.2563 จะมีนักท่องเที่ยวกลับมาประมาณ 50% ของเดือนธันวาคม พ.ศ.2562 ทั้งนี้ การที่ยังไม่มีวัคซีนป้องกัน หรือวิธีรักษาที่ได้ผลทำให้นักท่องเที่ยวยังคงมีความกังวล ประกอบกับเศรษฐกิจโลกถดถอยทำให้รายได้นักท่องเที่ยวก็ลดลง ทำให้ชะลอการเที่ยวต่างประเทศ

ภาคการส่งออก: รายได้จากการส่งออกคิดเป็นประมาณ 50% ของ GDP ไทย จากเศรษฐกิจโลกที่ถดถอย SCB EIC คาดการณ์ว่าตัวเลขการส่งออกปี พ.ศ.2563 จะติดลบ -12.9% มาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) : มาตรการดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายในประเทศ โดยเฉพาะธุรกิจที่เป็น Face-to-Face เช่น การท่องเที่ยว เดินทาง สันทนาการ โรงแรม รวมถึงสินค้าคงที่มีราคาสูง เช่นรถยนต์ ที่ส่วนใหญ่ตัวเลขติดลบ จะมีที่เป็นบวกบ้างคือ ธุรกิจพวกออนไลน์ อาหารที่ส่งเดลิเวอรี่ SCB EIC คาดการณ์ว่าการล็อคดาวน์หนึ่งเดือนจะลดการใช้จ่ายบริโภคลง -7.3% และส่งผลให้ตัวเลข GDP ปี 2563 นี้ ติดลบ -0.6%

ก่อนจะเกิดวิกฤตโควิด เศรษฐกิจไทยก็ชะลอตัวอยู่แล้ว โดยดูจากช่วง 10 สัปดาห์แรกของปี พ.ศ. 2563 ตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงช่วงก่อนล็อกดาวน์ในช่วงกลางเดือนมีนาคม ตัวเลขธุรกิจเปิดใหม่ลดน้อยกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 5.3% ขณะที่ตัวเลขของธุรกิจที่ปิดกิจการเพิ่มขึ้น 20.4% แสดงให้เห็นว่าธุรกิจเปิดใหม่น้อยกว่าธุรกิจที่ต้องปิดตัว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ผลกระทบกับประชาชน และมาตรการเยียวยาจากภาครัฐ

จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติล่าสุดในปี พ.ศ.2562 จากประชากรจำนวน 21 ล้านครัวเรือน พบว่า 59.2% (12.7 ล้านครัวเรือน) มีเงินสำรองสะสมไว้ใช้ได้น้อยกว่า 3 เดือนของค่าใช้จ่ายปกติ และมีถึง 7 ล้านครัวเรือนมีเงินออมสำรองใช้ได้เพียง 1 เดือน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ภาครัฐทั้งกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยมีนโยบายออกมาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและประชาชน เช่น มาตรการช่วยเหลือเยียวยา 6 แสนล้านบาท และแผนงานเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ 4 แสนล้านบาท หรือในส่วนธปท. ก็มีการออกสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) ให้แก่ธุรกิจ SMEs ตลอดจนกองทุนดูแลตราสารหนี้ภาคเอกชนที่จะครบกำหนด สำหรับมาตรการเพิ่มเติมต่อจากนี้ ก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์โรคระบาดว่าจะจำเป็นต้องมีการล็อกดาวน์ต่อหรือไม่ ถ้าจำเป็นต้องทำต่อ ก็ต้องมีการเยียวยาประชาชนต่อเนื่องเพิ่มเติม โดยกระทรวงการคลังและธปท.ก็พร้อมปรับมาตรการเสริมช่วยเหลือประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีว่าภาครวมเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพค่อนข้างดี หนี้สาธารณะ

ไม่สูงมาก จึงยังมีความสามารถในการระดมทุนระยะสั้นมาดูแลประชาชน ซึ่งการอัดฉีดเม็ดเงินลงที่ประชาชนโดยตรง อย่างเงินเยียวยา 5,000 บาทจะเห็นผลค่อนข้างเร็วจากการนำเงินไปจับจ่ายใช้สอยทันที ในส่วนมาตรการกระตุ้นการลงทุน ต้องดูที่ระดับความพร้อมในการลงทุน ถ้ามีโครงการที่รองรับอยู่แล้ว การอัดฉีดเงินลงไปก็จะกระตุ้นให้เกิดการจ้างงาน ซื้อวัสดุก่อสร้าง ฯลฯ ที่เห็นผลค่อนข้างเร็วเช่นกัน

4. รายงานการวิจัยเรื่อง “โควิด-๑๙ กระทบกับผู้ประกอบการ คนทำงานมากน้อยแค่ไหน” ของ NALISA

โควิด-๑๙ นี้สร้างผลกระทบทุกอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นธุรกิจใหญ่ หรือเล็กก็โดนกระทบหมด และธุรกิจเล็ก ๆ ได้รับผลกระทบมากกว่าและในเมื่อส่งผลกระทบทุกอุตสาหกรรม ตลาดแรงงานในไทย คนมีงานทำกว่า 37.4 ล้านคน ก็ได้รับกระทบด้วยเช่นกัน เพราะแต่ละองค์กร แต่ละบริษัทต่างต้องรัดเข็มขัด ส่งผลให้มีทั้งการเลิกจ้างชั่วคราว ปรับลดเงินเดือน หรือถึงขั้นปิดกิจการแล้วโควิด-๑๙ ส่งผลต่อผู้ประกอบการและแรงงาน ในช่วงเดือนมีนาคมและเมษายนประกาศรับงานลดลง โดยเฉพาะเดือนเมษายนที่ลดลงอย่างชัดเจน เพราะในช่วงโควิด-๑๙ แต่ละองค์กรมีมุมมองที่หลากหลายมากขึ้น การจะรับพนักงานใหม่จึงเป็นเรื่องที่ต้องคิดให้รอบคอบมากกว่าเดิม ที่จะต้องดูปัจจัยจากทั้งเศรษฐกิจ ความกังวลต่าง ๆ ที่มี รวมทั้งพิจารณาความจำเป็นในการรับพนักงานใหม่ด้วย

5 . รายงานการวิจัยเรื่อง “รายงานของยูเอ็น ชี้ผลกระทบจากวิกฤตโควิด-๑๙ ส่งผลต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของไทย” ของยูนิเซฟ

วันที่ 25 มิถุนายน 2563: รายงานเบื้องต้นของสหประชาชาติ ชี้ให้เห็นว่าการระบาดของโควิด-๑๙ อาจส่งผลให้จีดีพีของประเทศไทยในปี พ.ศ.2568 ลดลงร้อยละ 5 เมื่อเทียบกับสถานการณ์ปกติ การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจของโควิด-๑๙ ต่อประเทศไทย กล่าวว่า อัตราการว่างงานในกลุ่มผู้หญิงจะสูงถึงร้อยละ 4.5 ในขณะที่อัตราการว่างงานโดยรวมจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.1 สำหรับทั้งปี พ.ศ.2563 ซึ่งในระหว่างปี การว่างงานจะเพิ่มสูงกว่านี้ โดยเฉพาะในกลุ่มแรงงานนอกระบบ นอกจากนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์และการท่องเที่ยวมีแนวโน้มชะลอตัวอย่างรุนแรง ขณะที่ผลิตผลทางการเกษตรจะได้รับความเสียหายเพิ่มเติมจากการระบาดของไวรัส นอกเหนือจากที่ประสบปัญหาภัยแล้ง ส่วนภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น การดูแลสุขภาพ สินค้าอุปโภคบริโภค และบริการทางการเงิน ได้รับผลกระทบน้อยกว่า และการออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วได้ช่วยบรรเทาผลกระทบจากการระบาดของโควิด-๑๙ ได้ในระดับหนึ่ง การระบาดของโควิด-๑๙ อาจกระทบต่อความพยายามของประเทศไทย ที่จะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และส่งผลลบต่อความก้าวหน้าในการดำเนินการตลอด 2-3 ปีที่ผ่านมา “ความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็นประเด็นที่น่าเป็นห่วง เนื่องจากเกือบครึ่งของตลาดแรงงานได้รับผลกระทบรุนแรงอย่างเห็นได้ชัด แม้ว่าทั้งผู้หญิงและผู้ชายได้รับผลกระทบเท่าๆกัน แต่ผู้หญิงมีความเสี่ยงสูงกว่าทั้งทางสังคมและทางเศรษฐกิจ”

ประเทศอื่นๆ นั้น ยังคงต้องมีการพัฒนาเพิ่มเติม โดยเฉพาะการปรับมาตรการต่าง ๆ ในแผนเพื่อตอบโจทย์เศรษฐกิจไทย รายงานได้นำเสนอว่า การใช้จ่ายของภาครัฐ เป็นมาตรการที่ส่งผลมากที่สุดต่อการฟื้นตัว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ของเศรษฐกิจและการจ้างงาน ตามด้วยการมอบเงินสนับสนุนโดยตรงให้แก่ผู้ที่เดือดร้อนมากที่สุด และการช่วยเหลือด้านสินเชื่อ สภาพคล่อง การลดภาษี และการเลื่อนชำระภาษีสำหรับผู้ประกอบการ ตลอดจนการลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารแห่งประเทศไทย

ข. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงินเงินช่วยเหลือจากรัฐในสถาการณ์โควิด-๑๙

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องการใช้จ่ายเงินเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลในสถาการณ์ระบาดของ โควิด-๑๙ จำนวน 3 เรื่อง ครม. ได้อนุมัติ 4 โครงการช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชย แก่ประชาชนกลุ่มต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ “เตรียมตัวรับเงินเยียวยา 3,000 บาท สำหรับผู้ที่ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ อนุมัติ 4 โครงการช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชย โควิด-๑๙ เงินกู้ 1 ล้านล้านบาท

1. รายงานการวิจัยเรื่อง “ครม. ได้อนุมัติ 4 โครงการช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชย แก่ประชาชนกลุ่มต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙” ของศูนย์ข้อมูล โควิด-๑๙จังหวัดสิงห์บุรี

ครม. ได้อนุมัติ 4 โครงการช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชย แก่ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ พ.ร.ก. เงินกู้ 1 ล้านล้านบาท เพื่อแก้ไขปัญหาเยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 ดังนี้

1. โครงการช่วยเหลือผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือเยียวยาจากโครงการของภาครัฐในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ จำนวน 1,164,222 คน จะได้รับเงินช่วยเหลือ เดือนละ 1,000 บาท เป็นเวลา 3 เดือน (พ.ค. – ก.ค. 63) ผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐโดยไม่ต้องลงทะเบียนใด ๆ วงเงินงบประมาณ 3.49 พันล้านบาท

2. โครงการช่วยเหลือผู้ที่ลงทะเบียนไม่สำเร็จตามโครงการ “เราไม่ทิ้งกัน” ของกระทรวงการคลัง จากการตรวจสอบพบว่า มีประชาชนที่ลงทะเบียนโครงการ “เราไม่ทิ้งกัน” ไม่สำเร็จ จำนวน 302,160 คน ซึ่งยังไม่เคยได้รับความช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชย จากโครงการต่าง ๆ ของรัฐ รวมทั้งไม่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ขณะนี้สำนักงานเศรษฐกิจการคลังกำลังเร่งพิจารณากำหนดกลุ่มเป้าหมายและกลไกการความช่วยเหลือให้ชัดเจน และจะส่งให้คณะกรรมการกลั่นกรองการใช้จ่ายเงินกู้ พิจารณาใน 1 เดือน วงเงินงบประมาณ 906 ล้านบาท

3. โครงการช่วยเหลือกลุ่มผู้เปราะบาง กลุ่มผู้เปราะบาง จำนวนทั้งสิ้น 6,781,881 คน ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการเยียวยาจากมาตรการอื่นของรัฐ และไม่ซ้ำซ้อนกับระบบประกันสังคม และระบบสวัสดิการของภาครัฐ จะได้รับเงินเยียวยารายละ 1,000 บาทต่อเดือน เป็นเวลา 3 เดือน (พ.ค. – ก.ค. 63) เพิ่มเติมจากเงินอุดหนุนเพื่อเลี้ยงเด็กแรกเกิด เบี้ยความพิการ และเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ วงเงินงบประมาณ 2.03 หมื่นล้านบาท

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ประกอบด้วย 1) เด็กจากครัวเรือนยากจน (ตั้งแต่แรกเกิด – 6 ปี) จำนวน 1,394,756 คน , 2) ผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 4,056,596 คน และ 3) ผู้พิการ จำนวน 1,330,529 คน

4. โครงการช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด-๑๙ ด้วยการเพิ่มกลุ่มเป้าหมายเกษตรกร รวมถึงเกษตรกรที่ด้อยโอกาสและยังไม่สามารถเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร จำนวน 137,093 ราย โดยต้องเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด-๑๙ และผ่านการตรวจสอบความซ้ำซ้อนกับสวัสดิการและมาตรการต่างๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการเยียวยาจากผลกระทบของโรคโควิด-๑๙ แล้ว เพื่อให้ความช่วยเหลือเกษตรกรกลุ่มดังกล่าวอย่างเท่าเทียม และการขยายเวลาการจ่ายเงินให้แก่เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโรคโควิด-๑๙ ที่ไม่สามารถขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรได้อย่างสมบูรณ์ ภายในวันที่ 15 พ.ค. 63 ราว 120,000 ราย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรไว้กับกรมส่งเสริมการเกษตรในรอบการผลิตที่ผ่านมาแล้ว

2. รายงานการวิจัยเรื่อง “เตรียมตัวรับเงินเยียวยา 3,000 บาท สำหรับผู้ที่ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ”

ประกาศจากทางผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง หรือ สศค. ได้ออกมาเปิดเผยว่า วันที่ 4 กรกฎาคม ถึงวันที่ 9 กรกฎาคม 2563 ทางกรมบัญชีกลาง จะมีการทยอยโอนเงินเยียวยาโควิด-๑๙ สำหรับผู้ที่ถือบัตร สวัสดิการแห่งรัฐ หรือ บัตรคนจน ที่ไม่เคยได้รับการเยียวยา จากมาตรการอื่นๆ ของทางรัฐบาลเลย ยกตัวอย่างเช่น เราไม่ทิ้งกัน, เงินเยียวยาเกษตรกร, เงินเยียวยากลุ่มเปราะบาง เป็นต้น ผู้ที่ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ หรือ บัตรคนจนที่ยังไม่เคยได้รับการเยียวยาจากมาตรการใดๆ เลยของทางรัฐบาล

มาตรการแจกเงินเยียวยา สำหรับผู้ที่ถือบัตรคนจน เป็นไปตามมติของ คณะรัฐมนตรี ที่มอบหมายให้กระทรวงการคลังช่วยเหลือกลุ่มผู้ที่ถือบัตรคนจน ผ่านการแจกเงินเยียวยาเพิ่มเติม 3,000 บาท เนื่องจากกลุ่มนี้ ยังไม่เคยได้รับสิทธิ์ช่วยเหลือ จากมาตรการอื่นๆ ของทางรัฐบาลเลย ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 14.5 ล้านราย ทางกระทรวงการคลังคาดว่า การใส่เงินลงไปในบัตรคนจน จะสามารถช่วยกระตุ้นการจับจ่ายใช้สอยภายในประเทศไทยได้อีกด้วย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

3. รายงานการวิจัยเรื่อง “รวมมาตรการเงินเยียวยาจากรัฐบาลในช่วง โควิด-๑๙” ของเงินติดล้อ

มาตรการช่วยเหลือแรงงานจากผลกระทบ โควิด-๑๙ รัฐบาลมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกันตนที่อยู่ในประกันสังคม ได้แก่

- มาตรา 33 = พนักงานเอกชน และลูกจ้างในสถานประกอบการที่ทำงานให้นายจ้าง
- มาตรา 39 = ผู้ประกันตนภาคสมัครใจที่มีเหตุให้ออกจากงาน หรือผู้ที่ออกจากงานมาเป็นผู้ประกอบการเอง แต่ยังคงสิทธิประโยชน์จากประกันสังคมเอาไว้ โดยต้องสมัครในระยะเวลา 6 เดือนหลังออกจากงาน และเคยประกันตนตามมาตรา 33 อย่างน้อย 12 เดือน

- มาตรา 40 = ผู้ประกอบอาชีพอิสระและแรงงานนอกระบบ เช่น ค้าขาย วินมอเตอร์ไซค์ รับจ้างอิสระเกษตรกร

โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

1. “เราไม่ทิ้งกัน” มาตรการรับเงินเยียวยา 5,000 บาท ผู้ที่สามารถรับเงินเยียวยาจากมาตรการนี้ต้องเป็นผู้ประกันตนที่อยู่ในประกันสังคมตามมาตรา 39 และ 40 เท่านั้น โดยผู้ที่เข้าเงื่อนไขจะได้รับเงินเยียวยาเดือนละ 5,000 บาทเป็นเวลา 3 เดือน

2. ยืดระยะเวลาการเสียภาษี ขยายเวลาให้จ่ายภาษีบุคคลธรรมดา (ภงด 90 และ ภงด 91) ออกไปถึงเดือนสิงหาคม 2563

3. ลดอัตราเงินสมบทประกันสังคม จ่ายประกันสังคมในเดือน มีนาคม - พฤษภาคม 2563 ในอัตราที่ถูกลงทั้งนายจ้างและลูกจ้าง โดยนายจ้างลดจากร้อยละ 5 เหลือร้อยละ 4 ของค่าจ้าง และผู้ประกันตนลดจากร้อยละ 5 เหลือร้อยละ 1

4. โครงการสินเชื่อเพื่อเพิ่มสภาพคล่องชั่วคราว สำหรับมาตรการรับเงินเยียวยา 5 พันบาท บางอาชีพไม่เข้าข่ายที่สามารถรับเงินได้ จึงมีโครงการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือให้มีสภาพคล่องชั่วคราวจากสถาบันการเงิน ที่ปล่อยกู้ให้กับผู้ประกันตนตามมาตรา 39 และ 40 สำหรับนำไปประคับประคองธุรกิจหรือรายได้ที่ขาดหายไป

5. สินเชื่อฉุกเฉิน โดยธนาคารออมสินและ ธ.ก.ส. ที่ช่วยเพิ่มสภาพคล่องชั่วคราวสำหรับการดำรงชีวิตแก่บุคคลที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙ ที่ประกอบอาชีพอิสระมีรายได้ไม่เกินเดือนละ 30,000 บาท เช่น ค้าขาย คนขับรถโดยสาร คนนำเที่ยว

6. สินเชื่อพิเศษ เพิ่มเติมจากธนาคารออมสิน ที่ช่วยเพิ่มสภาพคล่องชั่วคราวกับบุคคลที่มีรายได้ประจำ เช่น ผู้ประกอบการ ผู้มีอาชีพอิสระและลูกจ้าง ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

7. จำนำดอกเบี้ยต่ำ สำหรับสำนักงานธนานุเคราะห์หรือโรงรับจำนำรัฐบาล คิดดอกเบี้ยในอัตราไม่เกิน 0.125 ต่อเดือนเป็นเวลา 2 ปี

8. เงินคืนค่าประกันมิเตอร์ไฟฟ้านครหลวง ประกันมิเตอร์ไฟฟ้านครหลวงสำหรับผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร, สมุทรปราการ และนนทบุรี สามารถตรวจสอบสิทธิ์และลงทะเบียน

9. เงินคืนค่าประกันมิเตอร์ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

10. เงินคืนประกันใช้น้ำประปาของ การประปาส่วนภูมิภาค สำหรับผู้ที่ใช้น้ำประปาจากการประปาส่วนภูมิภาค ตรวจสอบสิทธิ์และลงทะเบียนผ่านเว็บไซต์ www.pwa.co.th โดยกรอกข้อมูลให้ครบถ้วน แล้วรอ SMS ตอบกลับเพื่อแจ้งผล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

11. ฟรีอินเทอร์เน็ต 10 GB จาก กสทช. การขอรับฟรีอินเทอร์เน็ตบนมือถือ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดนี้เพื่อเป็นกรอบในการทำวิจัยตามวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบจากโควิด-๑๙ ต่อเศรษฐกิจของประชาชนในตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และศึกษาการใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลในสถาการณ์ระบาดของโควิด-๑๙

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

บทที่ 3
ผลกระทบของโควิด-๑๙ ของประชาชน

บทที่ 3 เป็นการนำเสนอผลกระทบของโควิด-๑๙ ต่อประชาชน ที่ทำให้เกิดความเดือนร้อน โดยเก็บรวบบรวมจากแบบสอบถามประชาชน 5 กลุ่มอาชีพ จำนวน 220 คน จาก 5 หมู่บ้าน ที่แบ่งเขตพื้นที่ออกเป็น 3 เขต ได้แก่ ศูนย์กลางด้านธุรกิจ ศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรม และศูนย์กลางด้านที่อยู่อาศัย รายละเอียดในบทนี้เป็นข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่ได้รับผลกระทบของโควิด-๑๙ และความเดือนร้อนของประชาชน

3.1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เรื่องการใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐในสถานการณ์วิกฤตโควิด-๑๙ ของประชาชน : กรณีศึกษา ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 402 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.40 ของประชากรทั้งหมด โดยจะวิเคราะห์ทั้งตำบลจะจำแนกตามเพศ อายุ โดยการแจกแจงความถี่ และสัดส่วนร้อยละ ดังรายละเอียดในตาราง 3.1

ตาราง 3.1 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามเพศและช่วงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
น้อยกว่า 40	67.00	96	163	40.55
41-50	47.00	54	101	25.12
51-60	34.00	42	76	18.91
61-70	17.00	27	44	10.95
มากกว่า 70	10.00	8	18	4.48
รวม	175.00	227	402	100.00

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright© by Naresuan University
All rights reserved

ข้อมูลทั่วไปประชาชนตอบแบบสอบถามเรื่องการใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐในสถานการณ์วิกฤตโควิด-๑๙ ของประชาชน: กรณีศึกษาตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก แสดงในตาราง 3.1 ข้างบน โดยได้เก็บตัวอย่าง จำนวน 402 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.40 ของประชากรทั้งหมด แบ่งเป็นเพศหญิง 227 คน คิดเป็นร้อยละ 56.47 และชาย 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.53 โดยตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 40.55 มีอายุระหว่างน้อยกว่า 40 ปี รองลงมา คือ กลุ่มที่มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 25.12 ช่วงอายุ

ระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 18.91 และส่วนที่เหลือเป็นกลุ่มช่วงอายุมากกว่า 70 ปี ร้อยละ 4.48 และช่วงอายุระหว่าง 61-70 ปี ร้อยละ 10.95

ตาราง 3.2 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามรายได้

รายได้ (บาท)	รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	89	22.14
น้อยกว่า 3,000	8	1.99
3,001-8,000	44	10.95
8,001-13,000	99	24.63
13,001-18,000	53	13.18
18,001-23,000	35	8.71
มากกว่า 23,000	74	18.41
รวม	402	100.00

สำหรับการกระจายของรายได้ แสดงดังตาราง 3.2 ข้างบน โดยได้เก็บตัวอย่าง จำนวน 402 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.40 ของประชากรทั้งหมด โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 24.63 มีรายได้ 8,001-13,000 บาท รองลงมาคือ ผู้ที่มีรายได้อยู่ในช่วงผู้ไม่มีรายได้ ร้อยละ 22.14 และส่วนที่เหลือมีรายได้อยู่ช่วงมากกว่า 23,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 18.41 และมีรายได้อยู่ช่วงน้อยกว่า 3,000 บาท ร้อยละ 1.99

ตาราง 3.3 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

อาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
เกษตรกรรม	6	4	10	2.49
รับจ้าง	57	53	110	27.36
ค้าขาย	30	90	120	29.85
ธุรกิจส่วนตัว	24	16	40	9.95
รับราชการ	22	10	32	7.96
อื่นๆ	35	55	90	22.39
รวม	174	228	402	100.00

ทางด้านอาชีพหลัก แสดงในตาราง 3.3 ข้างบน โดยได้เก็บตัวอย่าง จำนวน 402 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.40 ของประชากรทั้งหมด โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 29.85 ประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมา คือ ประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 27.36 และส่วนที่เหลือประกอบอาชีพอื่นๆ ร้อยละ 22.39 และเหลือกลุ่มที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 9.95 % และประกอบอาชีพรับราชกร ร้อยละ 7.96 และเกษตรกรรม ร้อยละ 2.49 ซึ่งทั้งหมดกล่าวโดยสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 29.85 ประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมา คือ ประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 27.36 และส่วนที่เหลือประกอบอาชีพอื่นๆ ร้อยละ 22.39 ตามลำดับ

ตาราง 3.4 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพเกษตรกรรม

รายละเอียดของอาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
เกษตรกรรม				
ทำนา	6	4	10	100
รวม	10	10	10	100

ตาราง 3.5 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพรับจ้าง

รายละเอียดของอาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
รับจ้าง				
ราชการ	1	3	4	4.26
รับจ้างทั่วไป	5	8	23	24.47
แม่บ้าน	1	10	11	11.70
ก่อสร้าง	3	2	15	15.96
พนักงานขายของ	2	2	4	4.26
พนักงานซ่อม	1	0	1	1.06
พนักงานเอกชน	7	1	8	8.51
พนักงานส่งของ	5	0	5	5.32
ซักผ้า-รีดผ้า	0	2	2	2.13
ขับรถ	2	1	3	3.19
อื่นๆ	8	10	18	19.15
รวม	55	39	94	100.00

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สำหรับอาชีพเกษตรกรรม แสดงในตาราง 3.4 ข้างบน ในกลุ่มที่ทำอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 100 ทำนาเป็นหลัก และอาชีพหลักที่แสดงในตาราง 3.5 ข้างบน โดยได้เก็บตัวอย่าง 64 โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 24.47 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมา คือ ประกอบอาชีพอื่นๆ ร้อยละ 19.15 และส่วนที่เหลือประกอบอาชีพก่อสร้าง ร้อยละ 19.56 และส่วนที่เหลือแม่บ้าน ร้อยละ 11.70 พนักงานเอกชน ร้อยละ 8.51 พนักงานส่งของ ร้อยละ 5.32 ราชการ ร้อยละ 4.26 พนักงานขายของ ร้อยละ 4.26 พนักงานขับรถ ร้อยละ 3.19 ซักผ้า-รีดผ้า ร้อยละ 2.13 และพนักงานซ่อมรถ ร้อยละ 1.06 ตามลำดับ

ตาราง 3.6 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพค้าขาย

รายละเอียดของอาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
ค้าขาย				
อาหาร	15	43	58	48.33
เครื่องดื่ม	8	18	26	21.67
ขนม	1.00	9	10	8.33
ของทั่วไป	3.00	15	18	15.00
อื่นๆ	3.00	5	8	6.67
รวม	30.00	90	120	100.00

สำหรับอาชีพหลัก แสดงในตาราง 3.6 ข้างบน โดยได้เก็บตัวอย่าง 120 คน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 48.33 ขายอาหาร รองลงมา คือ ขายเครื่องดื่ม ร้อยละ 21.67 และส่วนที่เหลือขายขนม ร้อยละ 8.33 และขายของทั่วไป ร้อยละ 15.00 และอื่นๆ อีก 6.67

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สำหรับอาชีพหลักที่แสดงไว้ในตาราง 3.7 ข้างล่าง โดยได้เก็บตัวอย่าง 40 คน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 30 ประกอบอชีพซ่อมรถ รองลงมา คือ อื่นๆ ร้อยละ 27.5 และส่วนที่เหลือเสริมสวย ร้อยละ 20 และถ่ายเอกสาร ร้อยละ 22.5 ตามลำดับ

ส่วนอาชีพรับราชการ แสดงในตาราง 3.8 ข้างล่าง โดยได้เก็บตัวอย่าง 32 คน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 62.50 ประกอบอาชีพอื่นๆ รองลงมา คือ ครู ร้อยละ 15.63 และส่วนที่เหลือครู ร้อยละ 15.63 และทหารร้อยละ 12.50 และตำรวจ ร้อยละ 9.38

ตาราง 3.7 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพค้าขาย

รายละเอียดของอาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
ธุรกิจส่วนตัว				
ซ่อมรถ	10	2	12	30
เสริมสวย	2	6	8	20
ถ่ายเอกสาร	7	2	9	22.5
อื่นๆ	4	7	11	27.5
รวม	23	17	40	100

ตารา 3.8 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพรับราชการ

รายละเอียดของอาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
รับราชการ				
ครู	2	3	5	15.63
ทหาร	4	0	4	12.50
ตำรวจ	3	0	3	9.38
อื่นๆ	13	7	20	62.50
รวม	22	10	32	100

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ข้อมูลครัวเรือน

การวิจัยครั้งนี้ ได้รวบรวมข้อมูลของสมาชิกในครัวเรือนของตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมาด้วย เพื่อแสดงให้เห็นถึงขนาดของครัวเรือน การกระจายของช่วงอายุของสมาชิก และการกระจายของอาชีพ ลักษณะเดียวกับที่แสดงไว้ในตาราง 3.4-3.8

สำหรับการกระจายของขนาด แสดงดังตาราง 3.9 ข้างล่าง โดยได้เก็บตัวอย่าง จำนวน 220 คน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 47.27 อยู่บ้านคนเดียว รองลงมา คือ สองคนตายาย/พ่อแม่ ร้อยละ 25.00 สองคนกับลูก/หลาน ร้อยละ 9.55 และส่วนที่เหลืออยู่สามสี่คนพ่อแม่ลูก ร้อยละ 9.09 และสามสี่คนพ่อแม่ลูกตายาย ร้อยละ 6.82 และอื่นๆ ร้อยละ 2.27 ตามลำดับ

สำหรับการกระจายของรายได้ แสดงดังตาราง 4.10 ข้างล่าง โดยได้เก็บตัวอย่าง จำนวน 220 คน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 27.27 มีรายได้มากกว่า 23,000บาท รองลงมา คือ ผู้ที่มีรายได้ 8,001-13,000 ร้อยละ 26.36 และส่วนที่เหลือมีรายได้อยู่ช่วง 3,001-8,000 ร้อยละ 14.09 และมีรายได้อยู่ช่วงน้อยกว่า 3,000 บาท ร้อยละ 3.18

แสดงในตาราง 3.11 ข้างบน โดยได้เก็บตัวอย่าง จำนวน 220 คน โดยตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 35.45 มีอายุระหว่างน้อยกว่า 40 ปี รองลงมา คือ กลุ่มที่มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อย 32.27 ช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 20.91 และส่วนที่เหลือเป็นกลุ่มช่วงอายุมากกว่า 70 ปี ร้อยละ 1.36 และช่วงอายุระหว่าง 61-70 ปี ร้อยละ 10.00

ตาราง 3.9 การอยู่ร่วมกันในครอบครัว

ขนาดครัวเรือน	รวน (หน่วย: คน)	ร้อยละ
อยู่บ้านคนเดียว	104	47.27
สองคนตายาย/พ่อแม่	55	25.00
สองคนกับลูก/หลาน	21	9.55
สามสี่คนพ่อแม่ลูก	20	9.09
สามสี่คนพ่อแม่ลูกตายาย	15	6.82
อื่นๆ	5	2.27
รวม	220	100.00

ตาราง 3.10 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามรายได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

รายได้	รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	2	0.91
น้อยกว่า 3,000	7	3.18
3,001-8,000	31	14.09
8,001-13,000	58	26.36
13,001-18,000	33	15.00
18,001-23,000	29	13.18
มากกว่า 23,000	60	27.27
รวม	220	100.00

ตาราง 3.11 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามเพศและช่วงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (หน่วย: คน)		จำนวน (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
น้อยกว่า 40	29	49	78	35.45
41-50	33	38	71	32.27
51-60	15	31	46	20.91
61-70	7.00	15	22.00	10.00
มากกว่า 70	2.00	1	3.00	1.36
รวม	86.00	134	220.00	100.00

ตาราง 3.12 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
เกษตรกรรม	2	2	4	2.35
รับจ้าง	29	29	58	34.12
ค้าขาย	19	19	38	22.35
ธุรกิจส่วนตัว	20.00	20	40.00	23.53
รับราชการ	13.00	13	26.00	15.29
อื่นๆ	2.00	2	4.00	2.35
รวม	85.00	85	170	100

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สำหรับอาชีพหลัก แสดงในตาราง 3.12 ข้างบน โดยตัวอย่าง จำนวน 170 คน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 34.12 ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมา คือ ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 23.53 และส่วนที่เหลือประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 22.35 ประกอบอาชีพรับราชการ ร้อยละ 15.29

สำหรับอาชีพเกษตรกรรม แสดงในตาราง 4.13 ข้างล่าง ในกลุ่มที่ทำอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 100 ทำนาเป็นหลัก

ตาราง 3.13 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพเกษตรกรรม

รายละเอียดของอาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
เกษตรกรรม				
ทำนา	3	3	4	100
รวม	3	3	4	100

ตาราง 3.14 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพรับจ้าง

รายละเอียดของอาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
รับจ้าง				
ราชการ	1	3	4	4.26
รับจ้างทั่วไป	15	8	23	24.47
แม่บ้าน	1	10	11	11.70
ก่อสร้าง	13	2	15	15.96
พนักงานขายของ	2	2	4	4.26
พนักงานซ่อม	1	0	1	1.06
พนักงานเอกชน	7	1	8	8.51
พนักงานส่งของ	5	0	5	5.32
ซักผ้า-รีดผ้า	0	2	2	2.13
ขับรถ	2	1	3	3.19
อื่นๆ	8	10	18	19.15
รวม	55	39	94	100.00

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สำหรับอาชีพหลัก แสดงในตาราง 3.14 ข้างบน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 24.47 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมา คือ ประกอบอาชีพอื่นๆ ร้อยละ 19.15 และส่วนที่เหลือประกอบอาชีพก่อสร้าง ร้อยละ 19.56 และส่วนที่เหลือแม่บ้าน ร้อยละ 11.70 พนักงานเอกชน ร้อยละ 8.51 พนักงานส่งของ ร้อยละ 5.32 ราชการ ร้อยละ 4.26 พนักงานขายของ ร้อยละ 4.26 พนักงานขับรถ ร้อยละ 3.19 ซักผ้า-รีดผ้า ร้อยละ 2.13 และพนักงานซ่อมรถ ร้อยละ 1.06 ตามลำดับ

ตาราง 3.15 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพค้าขาย

รายละเอียดของอาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
ค้าขาย				
อาหาร	8	38	46	46.46
เครื่องดื่ม	9	16	25	25.25
ขนม	1	7	8	8.08
ของทั่วไป	2	15	17	17.17
อื่นๆ	1	2	3	3.03
รวม	21	78	99	100.00

สำหรับอาชีพหลัก แสดงในตาราง 3.15 ข้างบน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 46.46 ขายอาหาร รองลงมา คือ ขายเครื่องดื่ม ร้อยละ 25.25 และส่วนที่เหลือขายขนม ร้อยละ 8.08 และขายของทั่วไป ร้อยละ 17.17 และอื่นๆ อีก 3.03

ตาราง 3.16 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพธุรกิจส่วนตัว

อาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
ธุรกิจส่วนตัว				
ซ่อมรถ	10	1	11	32.35
เสริมสวย	2	6	8	23.53
ถ่ายเอกสาร	5	2	7	20.59
อื่นๆ	4	4	8	23.53
รวม	21	13	34	100

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

สำหรับอาชีพหลัก แสดงในตาราง 3.16 ข้างบน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 32.35 ประกอบอชีพซ่อมรถ รองลงมา คือ เสริมสวยและอื่นๆ ร้อยละ 23.53 และส่วนที่เหลือถ่ายเอกสาร ร้อยละ 20.59

ตาราง 3.17 การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอาชีพรับราชการ

อาชีพ	จำนวน (หน่วย: คน)		รวม (หน่วย: คน)	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
รับราชการ				
ครู	2	1	3	15
ทหาร	2	0	2	10
ตำรวจ	2	0	2	10
อื่นๆ	8	5	13	65
รวม	14	6	20	100

สำหรับอาชีพ แสดงในตาราง 3.17 ข้างบน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 65 ประกอบอาชีพอื่นๆ รองลงมา คือ ครู ร้อยละ 15 และส่วนที่เหลือทหาร ร้อยละ 10 และตำรวจ ร้อยละ 10

3.2 ผลกระทบของโควิด-๑๙ ของประชาชน

สถานภาททางสังคมที่มีผลกระทบจากวิกฤตโควิด-๑๙

สถานภาททางสังคมที่มีผลกระทบจากวิกฤตโควิด-๑๙ ทางครอบครัว หน้าที่การงาน สถานะทางสังคม การดูแล / การเลี้ยงดู เป้าหมายอนาคต จะได้นำเสนอด้วยการแบ่งออกตามอาชีพ และตามช่วงอายุของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลพลายชุมพล และได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อให้เห็นความแตกต่าง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ครอบครัว – การได้อยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว

จากตาราง 3.18 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านครอบครัว พบว่า อาชีพค้าขาย มีค่าสูงสุด 1.01 แม้ว่า จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) ซึ่งอาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ และอื่นๆ มีค่าคงที่อยู่ที่ 1.0 มีค่าเฉลี่ยรวม 6.01

จากตาราง 4.19 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านครอบครัว พบว่า อาชีพรับจ้าง มีค่าสูงสุด 1.33 รองลงมา คือ อาชีพอื่นๆ มีค่า 1.20 แม้ว่าจะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) ซึ่งอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และรับราชการ มีค่าคงที่อยู่ที่ 1.0 มีค่าเฉลี่ยรวม 6.79

ตาราง 3.18 สถานะภาพทางสังคมที่มีผลกระทบก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านครอบครัว แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	58	0	0	58	1.00
ค้าขาย	98	1	0	99	1.01
ธุรกิจส่วนตัว	34	0	0	34	1.00
รับราชการ	20	0	0	20	1.00
อื่นๆ	5	0	0	5	1.00
รวม	219	1	0	220	6.01

ตาราง 3.19 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านครอบครัว แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	47	3	8	58	1.33
ค้าขาย	91	2	6	99	1.14
ธุรกิจส่วนตัว	31	2	1	34	1.12
รับราชการ	20	0	0	20	1.00
อื่นๆ	4	1	0	5	1.20
รวม	197	8	15	220	6.79

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากตาราง 3.20 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านครอบครัว พบว่า อาชีพอื่นๆ มีค่าสูงสุด 1.40 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง มีค่า 1.19 แม้ว่า จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) ซึ่งอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และรับราชการ มีค่าคงที่อยู่ที่ 1.0 มีค่าเฉลี่ยรวม 6.74

ตาราง 3.20 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านครอบครัว แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตก่อนโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	49	7	2	58	1.19
ค้าขาย	91	7	1	99	1.09
ธุรกิจส่วนตัว	32	2	0	34	1.06
รับราชการ	20	0	0	20	1.00
อื่นๆ	4	0	1	5	1.40
รวม	200	16	4	220	6.74

หน้าที่การงาน – ความสามารถทำงานได้อย่างปรกติ

จากตาราง 3.21 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านหน้าที่การงาน พบว่า อาชีพค้าขาย มีค่าสูงสุด 1.01 แม้ว่า จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) ซึ่งอาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ และอื่นๆ มีค่าคงที่อยู่ที่ 1.0 มีค่าเฉลี่ยรวม 6.37

จากตาราง 3.22 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านหน้าที่การงาน พบว่า อาชีพค้าขาย มีค่าสูงสุด 2.80 แม้ว่า รองลงมา คือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่า 2.79 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) ซึ่งอาชีพรับจ้าง รับราชการ เกษตรกรรม และอื่นๆ มีค่าคงที่อยู่ที่ 2.74 2.10 และ 2.00 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยรวม 14.43

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 3.21 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านหน้าที่การงาน แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	57	0	1	58	1.03
ค้าขาย	98	1	0	99	1.01
ธุรกิจส่วนตัว	33	1	0	34	1.03
รับราชการ	18	2	0	20	1.10
อื่นๆ	4	1	0	5	1.20
รวม	214	5	1	220	6.37

ตาราง 3.22 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านหน้าที่การงาน แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	2	0	2	4	2.00
รับจ้าง	6	3	49	58	2.74
ค้าขาย	7	6	86	99	2.80
ธุรกิจส่วนตัว	1	5	28	34	2.79
รับราชการ	7	4	9	20	2.10
อื่นๆ	2	1	2	5	2.00
รวม	25	19	176	220	14.43

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 3.23 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านหน้าที่การงาน แบ่งตามอาชีพ

ร้อยละ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	2	1	1	4	1.75
รับจ้าง	9	37	12	58	2.05
ค้าขาย	9	71	19	99	2.10
ธุรกิจส่วนตัว	1	29	4	34	2.09
รับราชการ	9	11	0	20	1.55
อื่นๆ	3	1	1	5	1.60
รวม	33	150	37	220	11.14

สถานะทางสังคม - ความสามารถแสดงบทบาทของตัวเองในสังคมได้อย่างปรกติ

จากตาราง 3.24 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านสถานะทางสังคม พบว่า อาชีพค้าขาย มีค่าสูงสุด 1.20 รองลงมา คือ อาชีพรับราชการ มีค่า 1.05 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) ซึ่งอาชีพธุรกิจส่วนตัว และรับจ้าง มีค่า 1.03 ค้าขาย มีค่า 1.02 และเกษตรกรรม มีค่า 1.00 มีค่าเฉลี่ยรวม 6.33

ตาราง 3.24 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านสถานะทางสังคม แบ่งตามอาชีพ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	57	0	1	58	1.03
ค้าขาย	97	2	0	99	1.02
ธุรกิจส่วนตัว	33	1	0	34	1.03
รับราชการ	19	1	0	20	1.05
อื่นๆ	4	1	0	5	1.20
รวม	214	5	1	220	6.33

ตาราง 3.25 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านสถานะทางสังคม แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	2	0	2	4	2.00
รับจ้าง	8	3	47	58	2.67
ค้าขาย	5	6	88	99	2.84
ธุรกิจส่วนตัว	1	5	28	34	2.79
รับราชการ	4	2	14	20	2.50
อื่นๆ	3	0	2	5	1.80
รวม	23	16	181	220	14.60

จากตาราง 3.25 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านสถานะทางสังคม พบว่า อาชีพค้าขาย มีค่าสูงสุด 2.84 รองลงมา คือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่า 2.79 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) ซึ่งอาชีพรับจ้าง มีค่า 2.67 รับราชการ มีค่า 2.50 เกษตรกรรม มีค่า 2.00 ค้าขาย มีค่า 1.02 และอื่นๆ มีค่า 1.80 มีค่าเฉลี่ยรวม 14.60

ตาราง 3.26 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านสถานะทางสังคม แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	2	2	0	4	1.50
รับจ้าง	8	47	3	58	1.91
ค้าขาย	6	87	6	99	2.00
ธุรกิจส่วนตัว	2	31	1	34	1.97
รับราชการ	6	14	0	20	1.70
อื่นๆ	4	1	0	5	1.20
รวม	28	182	10	220	10.28

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากตาราง 3.26 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านสถานะทางสังคม พบว่า อาชีพค้าขาย มีค่าสูงสุด 2.00 รองลงมา คือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่า 1.79 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 10.28

การดูแล / การเลี้ยงดู – ความสามารถดูแลคนในครอบครัว

จากตาราง 3.27 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านการดูแล / การเลี้ยงดู พบว่า อาชีพอื่นๆ มีค่าสูงสุด 1.20 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย มีค่า 1.04 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 6.29

จากตาราง 3.28 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านการดูแล / การเลี้ยงดู พบว่า อาชีพรับจ้าง มีค่าสูงสุด 1.67 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย มีค่า 1.51 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 7.71

ตาราง 3.27 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านการดูแล / การเลี้ยงดู แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	57	1	0	58	1.02
ค้าขาย	96	2	1	99	1.04
ธุรกิจส่วนตัว	33	1	0	34	1.03
รับราชการ	20	0	0	20	1.00
อื่นๆ	4	1	0	5	1.20
รวม	214	5	1	220	6.29

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 3.28 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านการดูแล/เลี้ยงดู แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	36	5	17	58	1.67
ค้าขาย	71	6	22	99	1.51
ธุรกิจส่วนตัว	28	4	2	34	1.24
รับราชการ	18	2	0	20	1.10
อื่นๆ	4	1	0	5	1.20
รวม	161	18	41	220	7.71

ตาราง 3.29 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านการดูแล/เลี้ยงดู แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	36	16	6	58	1.48
ค้าขาย	75	17	7	99	1.31
ธุรกิจส่วนตัว	29	5	0	34	1.15
รับราชการ	18	2	0	20	1.10
อื่นๆ	4	1	0	5	1.20
รวม	166	41	13	220	7.24

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากตาราง 3.29 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านการดูแล / การเลี้ยงดู พบว่า อาชีพรับจ้าง มีค่าสูงสุด 1.48 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย มีค่า 1.31 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 7.24

เป้าหมายอนาคต – ความสามารถดำเนินการได้บรรลุเป้าหมายชีวิตที่วางแผนเอาไว้

จากตาราง 3.30 ข้างล่างต่อไปนี้ แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ เป้าหมายอนาคต พบว่า อาชีพอื่นๆ มีค่าสูงสุด 1.40 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย มีค่า 1.06 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 6.50

จากตาราง 3.31 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ เป้าหมายอนาคต พบว่า อาชีพอื่นๆ มีค่าสูงสุด 1.80 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย มีค่า 1.23 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 7.39

จากตาราง 3.32 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมหลังวิกฤตโควิด-๑๙ เป้าหมายอนาคต พบว่า อาชีพอื่นๆ มีค่าสูงสุด 1.40 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง มีค่า 1.19 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 6.82

ตาราง 3.30 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านเป้าหมายอนาคต แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	57	0	1	58	1.03
ค้าขาย	96	0	3	99	1.06
ธุรกิจส่วนตัว	34	0	0	34	1.00
รับราชการ	20	0	0	20	1.00
อื่นๆ	3	2	0	5	1.40
รวม	214	2	4	220	6.50

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 3.31 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านเป้าหมายอนาคต แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	51	2	5	58	1.21
ค้าขาย	85	5	9	99	1.23
ธุรกิจส่วนตัว	31	1	2	34	1.15
รับราชการ	20	0	0	20	1.00
อื่นๆ	3	0	2	5	1.80
รวม	194	8	18	220	7.39

ตาราง 3.32 สถานภาพทางสังคมที่มีผลกระทบหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ด้านเป้าหมายอนาคต แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	49	7	2	58	1.19
ค้าขาย	89	9	1	99	1.11
ธุรกิจส่วนตัว	31	2	1	34	1.12
รับราชการ	20	0	0	20	1.00
อื่นๆ	4	0	1	5	1.40
รวม	197	18	5	220	6.82

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

แหล่งรายได้

จากตาราง 3.33 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพรับจ้าง มีค่าสูงสุด 1.40 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย เกษตรกรรม ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ มีค่า 1..00 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 5.04

ตาราง 3.33 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ แหล่งรายได้ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1
รับจ้าง	55	2	0	57	1.04
ค้าขาย	99	0	0	99	1
ธุรกิจส่วนตัว	34	0	0	34	1
รับราชการ	20	0	0	20	1
อื่นๆ	0	0	0	0	0
รวม	212	2	0	214	5.04

ตาราง 3.34 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ แหล่งรายได้ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	4	4	3.00
รับจ้าง	47	4	6	57	1.28
ค้าขาย	8	5	86	99	2.79
ธุรกิจส่วนตัว	2	2	30	34	2.82
รับราชการ	18	1	1	20	1.15
อื่นๆ	0	0	0	0	0.00
รวม	75	12	127	214	11.04

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากตาราง 3.34 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพเกษตรกรรม มีค่าสูงสุด 3.00 รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 11.04

ตาราง 3.35 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ แหล่งรายได้ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	2	2	4	2.50
รับจ้าง	7	27	23	57	2.28
ค้าขาย	69	8	22	99	1.53
ธุรกิจส่วนตัว	1	28	5	34	2.12
รับราชการ	19	1	0	20	1.05
อื่นๆ	0	0	0	0	0.00
รวม	96	66	52	214	9.47

จากตาราง 3.35 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมหลังงวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพเกษตรกรรม มีค่าสูงสุด 2.50 รองลงมา คือ รับจ้าง มีค่า 2.28 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 9.47

รายได้

จากตาราง 3.36 ข้างล่าง ได้แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมหลังงวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพเกษตรกรรม มีค่าสูงสุด 2.50 รองลงมา คือ รับจ้าง มีค่า 2.28 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 9.47

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 3.36 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ปริมาณรายได้ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	4	0	0	4	1.00
รับจ้าง	55	2	0	57	1.04
ค้าขาย	99	0	0	99	1.00
ธุรกิจส่วนตัว	34	0	0	34	1.00
รับราชการ	20	0	0	20	1.00
อื่นๆ	3	1	0	4	1.25
รวม	215	3	0	218	6.29

ตาราง 3.37 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ ปริมาณรายได้ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	4	4	3.00
รับจ้าง	13	5	39	57	2.46
ค้าขาย	8	6	85	99	2.78
ธุรกิจส่วนตัว	2	3	29	34	2.79
รับราชการ	19	1	0	20	1.05
อื่นๆ	1	0	3	4	2.50
รวม	43	15	160	218	14.58

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากตาราง 3.37 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพเกษตรกรรม มีค่าสูงสุด 3.00 รองลงมา คือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่า 2.79 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 14.58

ตาราง 3.38 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ ปริมาณรายได้ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	2	2	4	2.50
รับจ้าง	13	23	21	57	2.14
ค้าขาย	9	63	27	99	2.18
ธุรกิจส่วนตัว	2	26	6	34	2.12
รับราชการ	20	0	0	20	1.00
อื่นๆ	2	0	2	4	2.00
รวม	46	114	58	218	11.94

จากตาราง 3.38 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพเกษตรกรรม มีค่าสูงสุด 2.50 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย มีค่า 2.18 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 11.94

อาหาร

จากตาราง 3.39 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพทุกอย่าชีพ มีค่าสูงสุด 1.00 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 5

จากตาราง 3.40 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพเกษตรกรรม มีค่าสูงสุด 2.50 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง มีค่า 2.3 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 9.91

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 3.39 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด -๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	2	0	0	2	1
รับจ้าง	13	0	0	13	1
ค้าขาย	10	0	0	10	1
ธุรกิจส่วนตัว	4	0	0	4	1
รับราชการ	4	0	0	4	1
อื่นๆ	0	0	0	0	0
รวม	33	0	0	33	5

ตาราง 3.40 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	1	1	2	2.50
รับจ้าง	1	7	5	13	2.31
ค้าขาย	3	3	4	10	2.10
ธุรกิจส่วนตัว	3	1	0	4	1.25
รับราชการ	1	3	0	4	1.75
อื่นๆ	0	0	0	0	0.00
รวม	8	15	10	33	9.91

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากตาราง 3.41 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพรับจ้าง มีค่าสูงสุด 2.08 รองลงมา คือ อาชีพเกษตรกรรม มีค่า 2.00 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 8.73

ตาราง 3.41 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	2	0	2	2.00
รับจ้าง	2	8	3	13	2.08
ค้าขาย	4	3	3	10	1.90
ธุรกิจส่วนตัว	3	1	0	4	1.25
รับราชการ	2	2	0	4	1.50
อื่นๆ	0	0	0	0	0.00
รวม	11	16	6	33	8.73

ค่าเช่า

จากตาราง 3.42 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพรับจ้าง มีค่าสูงสุด 1.13 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย มีค่า 1.05 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 4.18

ตาราง 3.42 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0.00
รับจ้าง	7	1	0	8	1.13
ค้าขาย	38	0	1	39	1.05
ธุรกิจส่วนตัว	15	0	0	15	1.00
รับราชการ	0	0	0	0	0.00
อื่นๆ	1	0	0	1	1.00
รวม	61	1	1	63	4.18

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 3.43 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0.00
รับจ้าง	0	4	4	8	2.50
ค้าขาย	0	4	35	39	2.90
ธุรกิจส่วนตัว	0	3	12	15	2.80
รับราชการ	0	0	0	0	0.00
อื่นๆ	1	0	0	1	0.00
รวม	1	11	51	63	8.20

จากตาราง 3.43 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพค้าขาย มีค่าสูงสุด 2.90 รองลงมา คือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่า 2.80 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 8.20

ตาราง 3.44 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ อาหาร แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0.00
รับจ้าง	1	6	1	8	2.00
ค้าขาย	1	24	14	39	2.33
ธุรกิจส่วนตัว	0	13	2	15	2.13
รับราชการ	0	0	0	0	0.00
อื่นๆ	1	0	0	1	1.00
รวม	3	43	17	63	7.47

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากตาราง 3.44 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพค้าขาย มีค่าสูงสุด 233 รองลงมา คือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่า 2.13 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 7.47

ค่ารักษาพยาบาล

จากตาราง 3.45 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพทุกอย่าชีพ มีค่าสูงสุด 1.00 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 6

ตาราง 3.45 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ ค่ารักษาพยาบาล แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	1	0	0	1	1
รับจ้าง	20	0	0	20	1
ค้าขาย	24	0	0	24	1
ธุรกิจส่วนตัว	5	0	0	5	1
รับราชการ	15	0	0	15	1
อื่นๆ	1	0	0	1	1
รวม	66	0	0	66	6

ตาราง 3.46 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่งวิกฤตโควิด-๑๙ ค่ารักษาพยาบาล แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	1	1	3.00
รับจ้าง	16	1	3	20	1.35
ค้าขาย	18	1	5	24	1.46
ธุรกิจส่วนตัว	3	0	2	5	1.80
รับราชการ	14	1	0	15	1.07
อื่นๆ	1	0	0	1	1.00
รวม	52	3	11	66	9.68

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากตาราง 3.46 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพเกษตรกรรม มีค่าสูงสุด 3.00 รองลงมา คือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่า 1.80 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 9.68

ตาราง 3.47 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤต COVID – 19 ค่ารักษาพยาบาล แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	1	0	0	1	1.00
รับจ้าง	16	3	0	19	1.16
ค้าขาย	17	6	1	24	1.33
ธุรกิจส่วนตัว	3	2	0	5	1.40
รับราชการ	15	0	0	15	1.00
อื่นๆ	1	0	0	1	1.00
รวม	53	11	1	65	6.89

จากตาราง 3.47 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่าสูงสุด 1.40 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย มีค่า 1.33 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 6.89

เงินออมตามปรกติ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากตาราง 3.48 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพรับจ้าง ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ อื่นๆ มีค่าสูงสุด 1.00 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 5

จากตาราง 3.49 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพธุรกิจส่วนตัวและรับราชการ มีค่าสูงสุด 3.00 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง มีค่า 2.90 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 14.22

ตาราง 3.48 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙เงินออมตามปรกติ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0
รับจ้าง	10	0	0	10	1
ค้าขาย	44	0	0	44	1
ธุรกิจส่วนตัว	14	0	0	14	1
รับราชการ	3	0	0	3	1
อื่นๆ	2	0	0	2	1
รวม	73	0	0	73	5

ตาราง 3.49 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙เงินออมตามปรกติ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0.00
รับจ้าง	0	1	9	10	2.90
ค้าขาย	2	4	38	44	2.82
ธุรกิจส่วนตัว	0	0	14	14	3.00
รับราชการ	0	0	3	3	3.00
อื่นๆ	0	1	1	2	2.50
รวม	2	6	65	73	14.22

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 3.50 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ เงินออมตามปรกติ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0.00
รับจ้าง	0	7	3	10	2.30
ค้าขาย	2	30	12	44	2.23
ธุรกิจส่วนตัว	0	9	5	14	2.36
รับราชการ	0	2	1	3	2.33
อื่นๆ	0	1	1	2	2.50
รวม	2	49	22	73	11.72

จากตาราง 3.50 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพอื่นๆ มีค่าสูงสุด 2.50 รองลงมา คือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่า 2.36 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 11.72

หนี้ในระบบ

จากตาราง 3.51 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ มีค่าสูงสุด 1.00 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 5

จากตาราง 3.52 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่าสูงสุด 2.83 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างมีค่า 2.72 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 10.80

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright© Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 3.51 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากวิก่อนกฤตโควิด-๑๙ หนี้ในระบบ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	2	0	0	2	1
รับจ้าง	25	0	0	25	1
ค้าขาย	39	0	0	39	1
ธุรกิจส่วนตัว	12	0	0	12	1
รับราชการ	6	0	0	6	1
อื่นๆ	0	0	0	0	0
รวม	84	0	0	84	5

ตาราง 3.52 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ หนี้ในระบบ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	1	0	1	2	2.00
รับจ้าง	2	3	20	25	2.72
ค้าขาย	37	1	1	39	1.08
ธุรกิจส่วนตัว	0	2	10	12	2.83
รับราชการ	1	3	2	6	2.17
อื่นๆ	0	0	0	0	0.00
รวม	41	9	34	84	10.80

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 3.53 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ หนี้ในระบบ แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	1	1	0	2	1.50
รับจ้าง	4	13	8	25	2.16
ค้าขาย	1	26	12	39	2.28
ธุรกิจส่วนตัว	0	11	1	12	2.08
รับราชการ	1	5	0	6	1.83
อื่นๆ	0	0	0	0	0.00
รวม	7	56	21	84	9.86

จากตาราง 3.53 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพค้าขาย มีค่าสูงสุด 2.28 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง มีค่า 2.16 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 9.86

จากตาราง 3.54 ข้างล่าง แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพรับจ้าง มีค่าสูงสุด 1.2 รองลงมา คือ อาชีพ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัวและอื่นๆ มีค่า 1 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 4.2

ตาราง 3.54 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ มีการลงทุนเพื่ออะไร แบ่งตามอาชีพ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0
รับจ้าง	4	1	0	5	1.2
ค้าขาย	41	0	0	41	1
ธุรกิจส่วนตัว	9	0	0	9	1
รับราชการ	0	0	0	0	0
อื่นๆ	1	0	0	1	1
รวม	55	1	0	56	4.2

ตาราง 3.55 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙มีการลงทุนเพื่ออะไร แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0.00
รับจ้าง	1	1	3	5	2.40
ค้าขาย	0	4	37	41	2.90
ธุรกิจส่วนตัว	0	0	9	9	3.00
รับราชการ	0	0	0	0	0.00
อื่นๆ	0	1	0	1	2.00
รวม	1	6	49	56	10.30

จากตาราง 3.55 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่าสูงสุด 3.00 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย มีค่า 2.90 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 10.30

ตาราง 3.56 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤต โควิด-๑๙ มีการลงทุนเพื่ออะไร แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0.00
รับจ้าง	0	4	1	5	2.20
ค้าขาย	1	28	12	41	0.00
ธุรกิจส่วนตัว	1	6	2	9	2.89
รับราชการ	0	0	0	0	0.00
อื่นๆ	0	1	0	1	2.00
รวม	2	39	15	56	7.09

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากตาราง 3.56 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่าสูงสุด 2.89 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง มีค่า 2.20 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 7.09

ตาราง 3.57 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ มีรายได้จากอะไร แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ก่อนวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0.00
รับจ้าง	4	1	0	5	1.20
ค้าขาย	41	0	0	41	1.00
ธุรกิจส่วนตัว	9	0	0	9	1.00
รับราชการ	1	0	0	1	1.00
อื่นๆ	1	0	0	1	1.00
รวม	56	1	0	57	5.20

จากตาราง 3.57 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพ รับจ้าง มีค่าสูงสุด 1.20 รองลง คือ อาชีพ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ และอื่นๆ มีค่า 1.00 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 5.20

ตาราง 3.58 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ มีรายได้จากอะไร แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	ระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0.00
รับจ้าง	1	1	3	5	2.40
ค้าขาย	2	2	37	41	2.85
ธุรกิจส่วนตัว	1	0	8	9	2.78
รับราชการ	1	0	0	1	1.00
อื่นๆ	0	0	1	1	3.00
รวม	5	3	49	57	12.03

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

จากตาราง 3.58 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพอื่น มีค่าสูงสุด 3.00 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย 2.85 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 12.03

ตาราง 3.59 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากหลังวิกฤตโควิด-๑๙ มีรายได้จากอะไร แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	หลังวิกฤตโควิด-๑๙				
	1	2	3	รวม	ร้อยละ
เกษตรกรรม	0	0	0	0	0.00
รับจ้าง	0	4	1	5	2.20
ค้าขาย	2	26	13	41	2.27
ธุรกิจส่วนตัว	1	7	1	9	2.00
รับราชการ	1	0	0	1	1.00
อื่นๆ	0	0	1	1	3.00
รวม	4	37	16	57	10.47

จากตาราง 3.59 ข้างบน แบ่งตามอาชีพ ทั้ง 6 อาชีพ ผลกระทบสถานะภาพทางสังคมระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙ พบว่า อาชีพๆ มีค่าสูงสุด 3.00 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย มีค่า 2.27 จะสูงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของระดับสูงสุดที่ตั้งไว้ (คือ 3.00) มีค่าเฉลี่ยรวม 10.47

3.3 ผลกระทบด้านสังคมและเศรษฐกิจแบ่งตามย่านพื้นที่

ผลกระทบด้านสังคม

1. ระดับผลกระทบก่อนเกิดวิกฤตโควิด-๑๙ แบ่งเป็น 3 โซน คือ ย่านเศรษฐกิจ ชุมชน และชนบท

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง ระดับผลกระทบก่อนเกิดวิกฤตโควิด-๑๙

อาชีพ	ย่านธุรกิจ	ย่านชุมชน	เขตชนบท	รวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด
เกษตรกรรม	5.00	0.00	7.00	4.00
รับจ้าง	5.00	5.00	5.50	5.17
ค้าขาย	5.00	5.23	5.04	5.09
ธุรกิจส่วนตัว	5.00	5.17	5.00	5.06
รับราชการ	5.00	5.00	5.36	5.12
อื่นๆ	5.00	5.50	5.00	5.17
ค่าเฉลี่ย	10.00	25.90	32.89	22.93

ตาราง SUMMARY – ANOVA ระดับผลกระทบก่อนเกิดวิกฤตโควิด-๑๙

Groups	Count	Sum	Average	Variance
Column 1	6	30	5	0
Column 2	6	25.8992	4.3165	4.5058
Column 3	6	32.8928	5.4821	0.5968

ตาราง SUMMARY – ANOVA Result ระดับผลกระทบก่อนเกิดวิกฤตโควิด-๑๙

Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Between Groups	4.1164	2	2.0582	1.2101	0.3257	3.6823
Within Groups	25.5132	15	1.7009			
รวม	29.6296	17				

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงในตาราง 3.60 และ 3.61 ความน่าจะเป็น P-value = 0.32 ระดับนัยสำคัญกำหนดเอาไว้ที่ α = 0.05 เมื่อค่า P-value มากกว่า α จึงสรุปได้ว่า การได้รับผลกระทบของประชาชนแต่ละอาชีพ ซึ่งหมายความว่า ประชาชนแต่ละอาชีพได้รับผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดภาวะวิกฤตอย่างเท่าเทียมกัน

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพล จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.36 ในจำนวนนี้ร้อยละ 66.67 ใช้จ่ายเงินที่ได้จากประกันสังคม ส่วนใหญ่เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือน อันได้แก่ อาหารและของใช้ที่จำเป็น ขณะที่ประชาชนจำนวนนี้อีกร้อยละ 33.33 ใช้เงินที่ได้จากประกันสังคมเพื่อการลงทุน ประชาชนจำนวนนี้อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านชุมชน ร้อยละ 66.67 และอยู่ในเขตย่านชนบท ร้อยละ 73.33 โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันไปใช้เพื่อการชำระหนี้

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพล จำนวน 1 คน ใช้จ่ายเงินที่ได้จากเงินช่วยเหลือเกษตรกร ส่วนใหญ่เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือน อันได้แก่ อาหารและของใช้ที่จำเป็น โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเงินช่วยเหลือเกษตรกร ไปใช้เพื่อการลงทุนและการชำระหนี้

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพล จำนวน 1 คน ใช้จ่ายเงินที่ได้จากเงินช่วยเหลือกลุ่มคนเปราะบาง ส่วนใหญ่ใช้เงินที่ได้จากประกันสังคมเพื่อการลงทุน โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเงินช่วยเหลือจากเงินช่วยเหลือกลุ่มคนเปราะบาง ไปใช้เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือนและการชำระหนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

2. ระดับผลกระทบระหว่างเกิดวิกฤตโควิด-๑๙ แบ่งเป็น 3 โซน คือ ย่านเศรษฐกิจ ชุมชน และชนบท

ตาราง ระดับผลกระทบระหว่างเกิดวิกฤตโควิด-๑๙

อาชีพ	ย่านธุรกิจ	ย่านชุมชน	เขตชนบท	รวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด
เกษตรกรรม	5.00	0.00	0.00	1.67
รับจ้าง	10.57	9.67	10.03	10.09
ค้าขาย	10.06	9.35	9.36	9.59
ธุรกิจส่วนตัว	11.00	7.28	8.55	8.94
รับราชการ	9.00	7.00	8.07	8.02
อื่นๆ	11.00	9.00	5.00	8.33
ค่าเฉลี่ย	56.63	42.29	41.01	46.64

ตาราง SUMMARY – ANOVA ระดับผลกระทบก่อนระหว่างวิกฤตโควิด-๑๙

Groups	Count	Sum	Average	Variance
Column 1	6	56.6260	9.4378	5.2867
Column 2	6	42.2933	7.0489	13.1382
Column 3	6	41.0073	6.8345	14.2259

ตาราง SUMMARY – ANOVA Result ระดับผลกระทบระหว่างเกิดวิกฤตโควิด-๑๙

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Between Groups	25.0601	2	12.5300	1.1513	0.3426	3.6823
Within Groups	163.2538	15	10.8836			
รวม	188.3138	17				

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงในตาราง 3.63 และ 3.64 ความน่าจะเป็น P-value = 0.3426 ระดับนัยสำคัญกำหนดเอาไว้ที่ α = 0.05 เมื่อค่า P-value มากกว่า α จึงสรุปได้ว่า ว่า การได้รับผลกระทบของระหว่างเกิดวิกฤตโควิด-๑๙ ประชาชนแต่ละอาชีพ ซึ่งหมายความว่า ประชาชนแต่ละอาชีพได้รับผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดภาวะวิกฤตอย่างเท่าเทียมกัน

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

1. ระดับผลกระทบก่อนเกิดวิกฤตโควิด-๑๙ แบ่งเป็น 3 โซน คือ ย่านเศรษฐกิจ ชุมชน และชนบท

ตาราง ระดับผลกระทบก่อนเกิดวิกฤตโควิด-๑๙

อาชีพ	ย่านธุรกิจ	ย่านชุมชน	เขตชนบท	รวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด
เกษตรกรรม	6.00	0.00	0.00	2.00
รับจ้าง	8.79	6.00	7.47	7.42
ค้าขาย	8.00	8.11	8.00	8.04
ธุรกิจส่วนตัว	6.00	8.00	8.00	7.33
รับราชการ	4.00	6.00	5.00	5.00
อื่นๆ	4.00	5.00	0.00	3.00
ค่าเฉลี่ย	6.13	5.52	4.75	5.46

ตาราง SUMMARY – ANOVA ระดับผลกระทบก่อนเกิดวิกฤตโควิด-๑๙

Groups	Count	Sum	Average	Variance
Column 1	6	36.7857	6.1310	3.9315
Column 2	6	33.1111	5.5185	8.8132
Column 3	6	28.4713	4.7452	14.7435

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง SUMMARY – ANOVA Result ระดับผลกระทบก่อนเกิดวิกฤตโควิด-๑๙

Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Between Groups	5.7867	2	2.8934	0.3158	0.7340	3.6823
Within Groups	137.4408	15	9.1627			
รวม	143.2275	17				

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงในตาราง 4.14 และ 4.15 ความน่าจะเป็น P-value = 0.7340 ระดับนัยสำคัญกำหนดเอาไว้ที่ α = 0.05 เมื่อค่า P-value มากกว่า α จึงสรุปได้ว่า การได้รับผลกระทบก่อนเกิด

วิกฤตโควิด-๑๙ ของประชาชนแต่ละอาชีพ ซึ่งหมายความว่า ประชาชนแต่ละอาชีพได้รับผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดภาวะวิกฤตอย่างเท่าเทียมกัน

2. ระดับผลกระทบระหว่างเกิดวิกฤตโควิด-๑๙ แบ่งเป็น 3 โซน คือ ย่านเศรษฐกิจ ชุมชน และชนบท

ตาราง ระดับผลกระทบระหว่างเกิดวิกฤตโควิด-๑๙

อาชีพ	ย่านธุรกิจ	ย่านชุมชน	เขตชนบท	รวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด
เกษตรกรรม	12.50	0.00	0.00	4.17
รับจ้าง	22.38	15.48	17.36	18.41
ค้าขาย	20.91	20.25	20.12	20.42
ธุรกิจส่วนตัว	17.33	22.30	19.27	19.63
รับราชการ	8.50	9.00	10.13	9.21
อื่นๆ	8.00	9.00	2.21	6.40
ค่าเฉลี่ย	14.94	12.67	11.52	13.04

ตาราง SUMMARY – ANOVA ระดับผลกระทบระหว่างเกิดวิกฤตโควิด-๑๙

Groups	Count	Sum	Average	Variance
Column 1	6	89.6215	14.9369	38.4590
Column 2	6	76.0196	12.6699	69.0861
Column 3	6	69.0964	11.5161	77.8703

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง SUMMARY – ANOVA Result ระดับผลกระทบก่อนเกิดวิกฤตโควิด-๑๙

Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Between Groups	36.3458	2	18.1729	0.2940	0.7494	3.68232
Within Groups	927.0772	15	61.8051			
รวม	963.4231	17				

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงในตาราง 3.69 และ 3.70 ความน่าจะเป็น P-value = 0.7494 ระดับนัยสำคัญกำหนดเอาไว้ที่ α = 0.05 เมื่อค่า P-value มากกว่า α จึงสรุปได้ว่า การได้รับผลกระทบของ

ประชาชนแต่ละอาชีพ ซึ่งหมายความว่า ประชาชนแต่ละอาชีพได้รับผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดภาวะวิกฤตอย่างเท่าเทียมกัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

บทที่ 4
การใช้จ่ายเงินเยียวยาจากรัฐบาล

บทที่ 4 เป็นการนำเสนอข้อมูลการใช้จ่ายเงิน ที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากแบบสอบถามประชาชน 5 กลุ่มอาชีพ จำนวน 220 คน จาก 5 หมู่บ้าน ที่แบ่งเขตพื้นที่ออกเป็น 3 เขต ได้แก่ ศูนย์กลางด้านธุรกิจ ศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรม และศูนย์กลางด้านที่อยู่อาศัยเกิด โดยรายละเอียดในบทนี้ ประกอบด้วย การรับเงินเยียวยา และการใช้จ่ายเงิน

4.1 การรับเงินเยียวยา

การรับเงินเยียวยาจากรัฐบาล ทั้งโครงการเราไม่ทิ้งกัน เงินช่วยเหลือคนว่างงาน เงินช่วยเหลือเกษตรกร เงินประกันสังคม และเงินเยียวยากลุ่มเปราะบาง จะได้นำเสนอด้วยการแบ่งออกตามอาชีพ และตามช่วงอายุของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลพลายชุมพล และได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 4.1 การกระจายของการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐ แบ่งตามอาชีพ

เงินช่วยเหลือจากรัฐ	อาชีพ						รวม	ร้อยละ
	เกษตรกร	รับจ้าง	ค้าขาย	ธุรกิจส่วนตัว	รับราชการ	อื่นๆ		
เราไม่ทิ้งกัน	1	32	76	23	3	3	138	62.73
ช่วยเหลือคนว่างงาน	0	0	0	0	0	0	0	0.00
ช่วยเหลือเกษตรกร	1	0	0	0	0	0	1	0.45
ประกันสังคม	0	2	1	1	1	1	6	2.73
เยียวยากลุ่มเปราะบาง	0	0	0	0	0	0	0	0.00
ไม่ได้รับเงินช่วยเหลือ	2	22	22	10	16	3	75	34.09
รวม	4	56	99	34	20	7	220	100.00

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 4.1 ข้างบน การกระจายของการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐ แบ่งตามอาชีพ ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.00 ประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 25.45 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 15.45 และส่วนที่เหลือประกอบอาชีพรับราชการ ร้อยละ 9.09 อื่นๆ ร้อยละ 3.18 และเกษตรกร ร้อยละ 1.82

การกระจายของการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐ โดยตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 62.73 ได้รับเงินช่วยเหลือจากโครงการเราไม่ทิ้งกัน รองลงมา คือ ไม่ได้รับเงินช่วยเหลือ ร้อยละ 34.09 ประกันสังคม ร้อยละ 2.73 และส่วนที่เหลือได้รับเงินจากโครงการช่วยเหลือเกษตรกร ร้อยละ 0.45

ตาราง 4.2 SUMMARY – ANOVA Single Factor กลุ่มอาชีพ

Groups	Count	Sum	Average	Variance
เกษตรกร	3	4	1.33	0.33
รับจ้าง	3	56	18.67	233.33
ค้าขาย	3	99	33.00	1497.00
ธุรกิจส่วนตัว	3	34	11.33	122.33
รับราชการ	3	20	6.67	66.33
อื่นๆ	3	7	2.33	1.33

ตาราง 4.3 SUMMARY – ANOVA Result กลุ่มอาชีพ

Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Between Groups	2163.78	5.00	432.76	1.35	0.31	3.11
Within Groups	3841.33	12.00	320.11			
รวม	6005.11	17.00				

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงในตาราง 4.2 และ 4.3 ความน่าจะเป็น P-value = 0.31 ระดับนัยสำคัญกำหนดเอาไว้ที่ α = 0.05 เมื่อค่า P-value มากกว่า α จึงสรุปได้ว่า การรับเงินช่วยเหลือจากรัฐของประชาชนแต่ละอาชีพไม่ต่างกัน ซึ่งหมายความว่า ประชาชนแต่ละอาชีพล้วนได้รับความช่วยเหลือจากรัฐในยามที่เกิดภาวะวิกฤตอย่างเท่าเทียมกัน

ตารางที่ 4.4 ข้างล่าง การกระจายของการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐ แบ่งตามอายุ ส่วนใหญ่ร้อยละ 35.45 อายุระหว่างน้อยกว่า 40 ปี รองลงมา คือ กลุ่มที่มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 32.27 ช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 20.91 และส่วนที่เหลือเป็นกลุ่มช่วงอายุมากกว่า 70 ปี ร้อยละ 2.27 และช่วงอายุระหว่าง 61-70 ปี ร้อยละ 9.09

การกระจายของการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐ โดยตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 62.73 ได้รับเงินช่วยเหลือจากโครงการเราไม่ทิ้งกัน รองลงมา คือ ไม่ได้รับเงินช่วยเหลือ ร้อยละ 34.09 ประกันสังคม ร้อยละ 2.73 และและส่วนที่เหลือได้รับเงินจากโครงการช่วยเหลือเกษตรกร ร้อยละ 0.45

ตาราง 4.4 การกระจายของการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐ แบ่งตามช่วงอายุ

เงินช่วยเหลือจากรัฐ	อายุ					รวม	ร้อยละ
	น้อยกว่า 40	41-50	51-60	61-70	มากกว่า 70		
เราไม่ทิ้งกัน	47	45	31	14	1	138	62.73
ช่วยเหลือคนว่างงาน	0	0	0	0	0	0	0.00
ช่วยเหลือเกษตรกร	0	0	1	0	0	1	0.45
ประกันสังคม	3	1	0	0	0	4	1.82
เยียวยากลุ่มเปราะบาง	0	0	0	1	0	0	0.00
ไม่ได้รับเงินช่วยเหลือ	28	25	14	5	4	76	34.55
รวม	78	71	46	20	5	220	100

ตาราง 4.5 SUMMARY – ANOVA Single Factor กลุ่มอายุ

Groups	Count	Sum	Average	Variance
น้อยกว่า 40	6.00	78.00	13.00	397.60
41-50	6.00	71.00	11.83	362.17
51-60	6.00	46.00	7.67	161.07
61-70	6.00	20.00	3.33	31.07
มากกว่า 70	6.00	5.00	0.83	2.57

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ระดับนัยสำคัญกำหนดเอาไว้ที่ α = 0.05 เมื่อค่า P-value มากกว่า α จึงสรุปได้ว่า การรับเงินช่วยเหลือจากรัฐของประชาชนแต่ละช่วงอายุ ซึ่งหมายความว่า ประชาชนแต่ละช่วงอายุล้วนได้รับความช่วยเหลือจากรัฐในยามที่เกิดภาวะวิกฤตอย่างเท่าเทียมกัน

ตาราง 4.6 SUMMARY – ANOVA Result กลุ่มอายุ

Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Between Groups	664.33	4.00	166.08	0.87	0.50	2.76
Within Groups	4772.33	25.00	190.89			
รวม	5436.67	29.00				

4.2 การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ

ตาราง 4.7 การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน

เราไม่ทิ้งกัน (รับจ้าง)	จำนวนตัวอย่างในเขตพื้นที่				
	ย่านเศรษฐกิจ	ย่านชุมชน	เขตชนบท	จำนวน	ร้อยละ
ใช้จ่ายในครัวเรือน	6	14	12	32	96.97
ลงทุน	1	0	0	1	3.03
รวม	7	14	12	33	15.00
ร้อยละ	2.31	4.62	3.96		

ตาราง 4.8 SUMMARY – ANOVA การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน (รับจ้าง)

Groups	Count	Sum	Average	Variance
Column 1	4	14	3.5	12.3333
Column 2	4	28	7	65.3333
Column 3	4	24	6	48
Column 4	4	66	16.5	341.6667

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ตาราง 4.9 SUMMARY – ANOVA Result การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน (รับจ้าง)

Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Between Groups	389	3	129.6667	1.1098	0.3833	3.4902
Within Groups	1402	12	116.8333			
รวม	1791	15				

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพล ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 33 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15 ในจำนวนนี้ร้อยละ 96.97 ใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันส่วนใหญ่เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือน อันได้แก่ อาหารและของใช้ที่จำเป็น ขณะที่ประชาชนจำนวนนี้อีกร้อยละ 3.03 ใช้เงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกัน เพื่อการลงทุน ประชาชนจำนวนนี้อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ ร้อยละ 2.31 อยู่ในเขตย่านชุมชน ร้อยละ 4.62 และอยู่ในพื้นที่เขตชนบท ร้อยละ 3.96 โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันไปใช้เพื่อการชำระหนี้

เมื่อใช้ ANOVA ทำการวิเคราะห์ค่าสถิติ เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันในครัวเรือนและการลงทุนของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ ย่านชุมชน และในเขตชนบท ได้ค่า F = 1.1098 นั่นหมายความว่า ไม่มีความแตกต่างของการใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันในครัวเรือนและการลงทุนของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อย่างมีนัยสำคัญ 0.3833

ตาราง 4.10 การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน

เราไม่ทิ้งกัน (ค้าขาย)	จำนวนตัวอย่างในเขตพื้นที่				
	ย่านเศรษฐกิจ	ย่านชุมชน	เขตชนบท	จำนวน	ร้อยละ
ใช้จ่ายในครัวเรือน	7	23	6	36	52.17
ลงทุน	9	12	12	33	47.83
รวม	16	35	18	69	31.36
ร้อยละ	23.19	50.72	26.09		

ตาราง 4.11 SUMMARY – ANOVA การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน (รับจ้าง)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

Groups	Count	Sum	Average	Variance
Column 1	5	55.1884	11.0377	78.6375
Column 2	5	120.7246	24.1449	389.0253
Column 3	5	62.0860	12.4174	103.3928
Column 4	4	138	34.5	795
Column 5	4	131.3636	32.8409	559.6761

ตาราง 4.12 SUMMARY – ANOVA Result การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐ – เราไม่ทิ้งกัน (รับจ้าง)

Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Between Groups	2178.0181	4	544.5045	1.5439	0.2310	2.9277
Within Groups	6348.2509	18	352.6806			
รวม	8526.268966	22				

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพล ที่ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 69 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 31.36 ในจำนวนนี้ร้อยละ 52.17 ใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันส่วนใหญ่เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือน อันได้แก่ อาหารและของใช้ที่จำเป็น ขณะที่ประชาชนจำนวนนี้อีกร้อยละ 47.83 ใช้เงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกัน เพื่อการลงทุน ประชาชนจำนวนนี้อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ ร้อยละ 23.19 อยู่ในเขตย่านชุมชุน ร้อยละ 50.72 และอยู่ในพื้นที่เขตชนบท ร้อยละ 26.09 โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันไปใช้เพื่อการชำระหนี้

เมื่อใช้ ANOVA ทำการวิเคราะห์ค่าสถิติ เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันในครัวเรือนและการลงทุนของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ ย่านชุมชน และในเขตชนบท ได้ค่า F = 1.5439 นั่นหมายความว่า ไม่มีความแตกต่างของการใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันในครัวเรือนและการลงทุนของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อย่างมีนัยสำคัญ 0.2310

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพล จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.36 ในจำนวนนี้ร้อยละ 66.67 ใช้จ่ายเงินที่ได้จากประกันสังคม ส่วนใหญ่เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือน อันได้แก่ อาหารและของใช้ที่จำเป็น ขณะที่ประชาชนจำนวนนี้อีกร้อยละ 33.33 ใช้เงินที่ได้จากประกันสังคมเพื่อการลงทุน ประชาชนจำนวนนี้อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านชุมชน ร้อยละ 66.67 และอยู่ในเขตย่านชนบท ร้อยละ 73.33 โดยไม่พบว่ามี การนำเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันไปใช้เพื่อการชำระหนี้

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพล จำนวน 1 คน ใช้จ่ายเงินที่ได้จากเงินช่วยเหลือเกษตรกรส่วนใหญ่เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือน อันได้แก่ อาหารและของใช้ที่จำเป็น โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเงินช่วยเหลือเกษตรกร ไปใช้เพื่อการลงทุนและการชำระหนี้

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพล จำนวน 1 คน ใช้จ่ายเงินที่ได้จากเงินช่วยเหลือกลุ่มคนเปราะบางส่วนใหญ่ใช้เงินที่ได้จากประกันสังคมเพื่อการลงทุน โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเงินช่วยเหลือจากเงินช่วยเหลือกลุ่มคนเปราะบาง ไปใช้เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือนและการชำระหนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

บทที่ 5
สรุป อภิปราย และเสนอแนะ

การวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบจากโควิด-๑๙ ต่อเศรษฐกิจของประชาชนใน ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และเพื่อศึกษาการใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลในสถาการณ์ระบาดของโควิด-๑๙ เกิดความเดือนร้อน โดยเก็บรวบบรวมจากแบบสอบถามประชาชน 5 กลุ่มอาชีพ จำนวน 220 คน แบ่งเป็น 3 โซน คือ ย่านเศรษฐกิจ ชุมชน และชนบท แบ่งประชาชนเป็น 5 กลุ่มอาชีพ จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 220 คน โดยใช้วิธีการทางสถิติเชิงพรรณนา และใช้สถิติอ้างอิง ANOVA วิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สรุปผลการวิจัย

การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบด้านการส่งออก ที่มีความรุนแรงมากขึ้นทั่วโลกและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในวงกว้าง จนทำให้ลายฝ่ายคาดว่าเศรษฐกิจโลกปี 2563 อาจเข้าสู่ภาวะถดถอย (Recession) ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยว การบริโภคและการลงทุน การใช้จ่าย ทำให้การปิดร้านค้า อาจส่งผลให้การใช้จ่ายบางประเภทลดลง เช่น การใช้จ่ายเสื้อผ้า รองเท้า สุขภาพ เกิดขึ้นโดยตรงคือทำให้เกิดการสุญเสียชีวิตของประชาชนเป็นจำนวนมากหลายแสนคน และผลกระทบทางด้านศึกษาภาวะวิกฤต ทำให้การจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีและการจัดรูปแบบใหม่ แต่ว่าความเหลื่อมล้ำของแต่ละประเทศ ทำให้ระดับการเข้าอินเตอร์เน็ตที่เป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานสำหรับการจัดการศึกษาไม่ทั่วถึงในหลายพื้นที่

ผลกระทบที่เป็นความเดือดร้อนทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนในช่วงก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ มีค่าเฉลี่ยของผลกระทบที่ได้ เท่ากับ 0.85 โดยค่าเฉลี่ยของค่ารายได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่าเท่ากัน คือ 1.05 รองลงมาค่ารักษาพยาบาล มีค่า 1.00 เท่ากัน สำหรับช่วงเวลาระหว่างวิกฤต-๑๙ เกิดขึ้นอย่างหนักนั้น ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 1.85 โดยมีค่าเฉลี่ยของค่ารายได้ มีค่ามากที่สุด 2.43 รองลงมาแหล่งรายได้ มีค่า 1.84 และความเดือนร้อนทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนช่วงที่วิกฤตโควิด-๑๙ เริ่มคลี่คลายลง มีค่าเฉลี่ย 1.61 โดยมีความเดือดร้อนของค่ารายได้ มากที่สุด 1.99 ซึ่งมีค่า รองลงมา เป็นความเงินออมตามปกติ มีค่า 1.95

ขณะที่ผลกระทบที่เป็นความเดือดร้อนทางด้านสังคมของประชาชนในช่วงก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ มีค่าเฉลี่ยของผลกระทบที่ได้ เท่ากับ 1.04 โดยค่าระดับความเดือดร้อนด้านการแสดงบทบาทตนเองในสังคมและความสามารถทำงานปรกติ มีค่ามากที่สุดเท่ากัน คือ 1.06 รองลงมาเป็นความเดือดร้อนในการแสดงความสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายและความสามารถดูแลครอบครัว มีค่า 1.05 เท่ากัน สำหรับช่วงเวลาระหว่างวิกฤต-๑๙ เกิดขึ้นอย่างหนักนั้น ผลกระทบทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 1.70 โดยมีค่าเฉลี่ยของความเดือดร้อนจากการแสดงบทบาทตนเองในสังคม มีค่ามากที่สุด 2.43 รองลงมา คือ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright© by Naresuan University
All rights reserved

ความสามารถทำงานปรกติ มีค่า 2.41 และความเดือดร้อนทางด้านสังคมของประชาชนช่วงที่วิกฤตโควิด-๑๙ เริ่มคลี่คลายลง มีค่าเฉลี่ย 1.07 โดยมีความเดือดร้อนเกี่ยวกับความสามารถดูแลครอบครัว มากที่สุด 1.21 รองลงมาเป็นคงามเดือดร้อนด้านความสามารถทำงานกรกติและการแสดงบทบาทในสังคม 1.06 เท่ากัน

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพล ที่ประกอบอาชีพค้าขายเป็นอาชีพที่ได้รับความดือนร้อนมาก ประชาชนกลุ่มนี้มีอยู่ร้อยละ 31.36 ในจำนวนนี้ร้อยละ 52.17 ใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกัน ส่วนใหญ่เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือน อันได้แก่ อาหารและของใช้ที่จำเป็น ขณะที่ประชาชนจำนวนนี้อีกร้อยละ 47.83 ใช้เงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกัน เพื่อการลงทุน ประชาชนจำนวนนี้อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ ร้อยละ 23.19 อยู่ในเขตย่านชุมชุน ร้อยละ 50.72 และอยู่ในพื้นที่เขตชนบท ร้อยละ 26.09 โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันไปใช้เพื่อการชำระหนี้ เมื่อใช้ ANOVA ทำการวิเคราะห์ค่าสถิติ เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันในครัวเรือนและการลงทุนของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ ชุมชน และชนบท ได้ค่า F = 1.5439 หมายความว่าไม่มีความแตกต่างของการใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันในครัวเรือนและการลงทุนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อย่างมีนัยสำคัญ 0.2310

ประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง เป็นกลุ่มอาชีพที่ได้รับความเดือดร้อนระดับรองลงมา โดยมีผู้ประกอบอาชีพนี้อยู่ ร้อยละ 15 ในจำนวนนี้ร้อยละ 96.97 ใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันส่วนใหญ่เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือน อันได้แก่ อาหารและของใช้ที่จำเป็น ขณะที่ประชาชนจำนวนนี้อีกร้อยละ 3.03 ใช้เงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกัน เพื่อการลงทุน ประชาชนจำนวนนี้อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ ร้อยละ 2.31 อยู่ในเขตย่านชุมชุน ร้อยละ 4.62 และอยู่ในพื้นที่เขตชนบท ร้อยละ 3.96 โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันไปใช้เพื่อการชำระหนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

5.2 อภิปราย

การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบด้านการส่งออก ที่มีความรุนแรงมากขึ้นทั่วโลกและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในวงกว้าง จนทำให้หลายฝ่ายคาดว่าเศรษฐกิจโลกปี 2563 อาจเข้าสู่ภาวะถดถอย (Recession) ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยว การบริโภคและการลงทุน การใช้จ่าย ทำให้การปิดร้านค้า อาจส่งผลให้การใช้จ่ายบางประเภทลดลง เช่น การใช้จ่ายเสื้อผ้า รองเท้า สุขภาพ เกิดขึ้นโดยตรงคือทำให้เกิดการสูญเสียชีวิตของประชาชนเป็นจำนวนมากหลายแสนคน และผลกระทบทางด้านศึกษาภาวะวิกฤต ทำให้การจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีและการจัดรูปแบบใหม่ แต่ว่าความเหลื่อมล้ำของแต่ละประเทศ ทำให้ระดับการเข้าอินเตอร์เน็ตที่เป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานสำหรับการจัดการศึกษาไม่ทั่วถึงในหลายพื้นที่

ผลกระทบที่เป็นความเดือดร้อนทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนในช่วงก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ มีค่าเฉลี่ยของผลกระทบที่ได้ เท่ากับ 0.85 โดยค่าเฉลี่ยของค่ารายได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่าเท่ากัน คือ 1.05 รองลงมาค่ารักษาพยาบาล มีค่า 1.00 เท่ากัน สำหรับช่วงเวลาระหว่างวิกฤต-๑๙ เกิดขึ้นอย่างหนักนั้น ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 1.85 โดยมีค่าเฉลี่ยของค่ารายได้ มีค่ามากที่สุด 2.43 รองลงมาแหล่งรายได้ มีค่า 1.84 และความเดือนร้อนทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนช่วงที่วิกฤตโควิด-๑๙ เริ่มคลี่คลายลง มีค่าเฉลี่ย 1.61 โดยมีความเดือดร้อนของค่ารายได้ มากที่สุด 1.99 ซึ่งมีค่า รองลงมา เป็นความเงินออมตามปกติ มีค่า 1.95 ทั้งนี้ รายงานการวิจัยของสมประวิณ มันประเสริฐ (2563) บีบีซี เวิลด์เซอร์วิส (2563) SCB (2563) NALISA (2563) และยูนิเซฟ (2563) ล้วนกล่าวถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการล็อกดาวน์ประเทศในช่วงที่มีวิกฤตโควิด-๑๙ ระบาดหนัก โดยระบุว่าผลกระทบที่เกิดทั่วโลกจะผลสืบเนื่องเชื่อมโยงกับทุกประเทศทั้งทางด้านอุสาหกรรม การท่องเที่ยว การค้าขาย การลงทุน โดยมีผลกระทบหนักต่อประเทศยากจน จะได้รับผลกระทบมากที่สุด สำหรับประเทศไทยตัวเลขการเติบโตทางเศรษฐกิจของปี พ.ศ.2563 จะลดลงอย่างมาก ต่อเนื่องไปจนถึงปี พ.ศ.2564 ด้วย นอกจากนี้ธุรกิจทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กมีปัญหาสภาพข้องด้วยเช่นกัน

สำหรับผลกระทบที่เป็นความเดือดร้อนทางด้านสังคมของประชาชนในช่วงก่อนวิกฤตโควิด-๑๙ มีค่าเฉลี่ยของผลกระทบที่ได้ เท่ากับ 1.04 โดยค่าระดับความเดือดร้อนด้านการแสดงบทบาทตนเองในสังคมและความสามารถทำงานปรกติ มีค่ามากที่สุดเท่ากัน คือ 1.06 รองลงมาเป็นความเดือดร้อนในการแสดงความสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายและความสามารถดูแลครอบครัว มีค่า 1.05 เท่ากัน สำหรับช่วงเวลาระหว่างวิกฤต-๑๙ เกิดขึ้นอย่างหนักนั้น ผลกระทบทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 1.70 โดยมีค่าเฉลี่ยของความเดือดร้อนจากการแสดงบทบาทตนเองในสังคม มีค่ามากที่สุด 2.43 รองลงมา คือความสามารถทำงานปรกติ มีค่า 2.41 และความเดือดร้อนทางด้านสังคมของประชาชนช่วงที่วิกฤตโควิด-๑๙ เริ่มคลี่คลายลง มีค่าเฉลี่ย 1.07 โดยมีความเดือดร้อนเกี่ยวกับความสามารถดูแลครอบครัว มากที่สุด 1.21 รองลงมาเป็นคงามเดือดร้อนด้านความสามารถทำงานกรกติและการแสดงบทบาทในสังคม 1.06 เท่ากัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพล ที่ประกอบอาชีพค้าขายเป็นอาชีพที่ได้รับความดือนร้อนมาก ประชาชนกลุ่มนี้มีอยู่ร้อยละ 31.36 ในจำนวนนี้ร้อยละ 52.17 ใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันส่วนใหญ่เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือน อันได้แก่ อาหารและของใช้ที่จำเป็น ขณะที่ประชาชนจำนวนนี้อีกร้อยละ 47.83 ใช้เงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกัน เพื่อการลงทุน ประชาชนจำนวนนี้อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ ร้อยละ 23.19 อยู่ในเขตย่านชุมชุน ร้อยละ 50.72 และอยู่ในพื้นที่เขตชนบท ร้อยละ 26.09 โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันไปใช้เพื่อการชำระหนี้ เมื่อใช้ ANOVA ทำการวิเคราะห์ค่าสถิติ เพื่อทดสอบความแตกต่างของการใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันในครัวเรือนและการลงทุนของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ ชุมชน และชนบท ได้ค่า F = 1.5439 หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างของการใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันในครัวเรือนและการลงทุนของประชาชน ที่อาศัย

อยู่ในพื้นที่ อย่างมีนัยสำคัญ 0.2310 ทั้งนี้ รายงานการวิจัยของศูนย์ข้อมูลโควิด-๑๙ จังหวัดสิงห์บุรี (2563) เงินติดล้อ (2563) และกระทรวงการคลัง (2563) ล้วนกล่าวถึงมาตรการเพื่อเยียวยาประชาชนที่เกิดขึ้นในช่วงที่มีวิกฤตโควิด-๑๙ ระบาดหนัก ครม.จึงอนุมัติโครงการช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชย ให้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ โดยมาตรการเยียวยาจากรัฐบาลที่ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบทำให้ขาดรายได้ในช่วงวิกฤตโควิด-๑๙ การแจกเงินเยียวยาให้แกปประชาชนที่ดีรับผลกระทบเพื่อตระหนัก รับทราบ และเข้าใจถึงความยากลำบากของประชาชน เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน รวมถึงบรรเทาผลกระทบและเสริมสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการ สามารถผ่านพน้วิกฤตความยากลำบากไปได้

ขณะเดียวกันประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้าง เป็นกลุ่มอาชีพที่ได้รับความเดือดร้อนระดับรองลงมา โยมีผู้ประกอบอาชีพนี้อยู่ ร้อยละ 15 ในจำนวนนี้ร้อยละ 96.97 ใช้จ่ายเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกัน ส่วนใหญ่เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือน อันได้แก่ อาหารและของใช้ที่จำเป็น ขณะที่ประชาชนจำนวนนี้อีกร้อยละ 3.03 ใช้เงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกัน เพื่อการลงทุน ประชาชนจำนวนนี้อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ ร้อยละ 2.31 อยู่ในเขตย่านชุมชุน ร้อยละ 4.62 และอยู่ในพื้นที่เขตชนบท ร้อยละ 3.96 โดยไม่พบว่า มีการนำเงินที่ได้จากโครงการเราไม่ทิ้งกันไปใช้เพื่อการชำระหนี้

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพลประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 1 คน ใช้จ่ายเงินที่ได้จากเงินช่วยเหลือเกษตรกร ส่วนใหญ่เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ในครัวเรือน อันได้แก่ อาหารและของใช้ที่จำเป็น โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเงินช่วยเหลือเกษตรกร ไปใช้เพื่อการลงทุนและการชำระหนี้ และประชาชนในพื้นที่ตำบลพลายชุมพล จำนวน 1 คน ใช้จ่ายเงินที่ได้จากเงินช่วยเหลือกลุ่มคนเปราะบาง ส่วนใหญ่ใช้เงินที่ได้จากประกันสังคมเพื่อการลงทุน โดยไม่พบว่ามีการนำเงินที่ได้จากโครงการเงินช่วยเหลือจากเงินช่วยเหลือกลุ่มคนเปราะบาง ไปใช้เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือนและการชำระหนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

5.3 ข้อเสนอแนะ

วิกฤตโควิด-๑๙ ครั้งนี้ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนของประชาชนทั้งด้านสังคมทางครอบครัว หน้าที่การงาน สถานะทางสังคม การดูแล/การเลี้ยงดู เป้าหมายอนาคต และเศรษฐกิจ ประกอบด้วย รายได้ รายจ่าย เงินออม/เงินกู้ การชำระหนี้ การลงทุน นับเป็นประสบการณ์อันยิ่งใหญ่ จะเป็นบทเรียนให้กับประชาชนในการเตรียมตัวในระดับครัวเรือนทั้งด้านความเป็นอยู่ การจับจ่าย การสร้างรายได้ และการออม เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างมั่นคงหากมีวิกฤตเข้ามารบกวน รวมถึงเป็นประเด็นที่จะต้องทำการศึกษาวิจัยให้ครอบคลุมรอบด้านเกี่ยวกับสัดส่วนการใช้จ่ายเงินเยียวยาที่ภาครัฐจัดให้แก่ประชาชนในแต่ละสาขาอาชีพ

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

บรรณานุกรม

กระทรวงการคลัง. (2563). “**มาตรการแจกเงิน เยียวยากลุ่มเปราะบาง** ” สืบค้นเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2563 จาก https://accesstrade.in.th/

ธัญญาลัคน์ จันทร์สมบัติ และพัฒนา ราชวงศ์. (2563) **โควิด-19 ไวรัสหยุดโลก**. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์รัตนสุวรรณการพิมพ์

บีบีซี เวิลด์เซอร์วิส. (2563). “**โควิด-๑๙: ผลสำรวจชี้วิกฤตไวรัสโคโรนากระทบประเทศยากจนและคนหนุ่มสาวมากที่สุด**” สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2563 จาก https://www.bbc.com/thai/thailand-54115739

พัฒนา ราชวงศ์. (2542). **วิธีการสถิติทางภูมิศาสตร์.** พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร

ยูนิเซฟ. (2563). “**รายงานของยูเอ็น ชี้ผลกระทบจากวิกฤตโควิด-๑๙ ส่งผลต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของไทย**” สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2563 จาก https://www.unicef.org/thailand/th/press-releases/

รายงานการวิจัยของศูนย์ข้อมูลโควิด-๑๙ จังหวัดสิงห์บุรี. (2563). “**ครม. ได้อนุมัติ 4 โครงการช่วยเหลือเยียวยา และชดเชย แก่ประชาชนกลุ่มต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙**” สืบค้นเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2563 จาก http://www.singburi.go.th/covid19/archives/2677

สมประวิณ มันประเสริฐ. (2563). “**ผลกระทบของโรคระบาดโควิด-๑๙ ต่อเศรษฐกิจไทย”.** สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2563 จาก https://www.krungsri.com/bank/th/plearn-plearn/economic-covid-impact.html

เงินติดล้อ. (2563). “**เตรียมตัวรับเงินเยียวยา 3,000 บาท สำหรับผู้ที่ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ**” สืบค้นเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2563 จาก https://www.ngerntidlor.com/th/article/lifestyle/rescue-measures-covid19.html

เสน่ห์ ญาณ สาร. (2549). **ภูมิศาสตร์เมือง Urban Geography**. เชียงใหม่: ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Duddu, Praveen. (2020). “**Coronavirus in South Korea: COVID – 19 outbreak , measures and impact**” สืบค้นเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2563 จาก https://pharmaceuticaltechnology.com/coronavirus-affected-countries-south-korea-covid-19-outbreak-measures-impact/

SCB. (2563). “**ประเทศไทยหลังโควิด-๑๙ ตอนที่ 1: ผลกระทบเศรษฐกิจและตลาดแรงงานไทย**” สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2563 จาก https://www.scb.co.th/th/personal-banking/stories/business-maker/thailand-after-covid-ep1.html

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

Ministry of Economic Development Republic of Maldives. (2020) “**Rapid Livelihood Assessment Impact of the Covid-19 Crisis in the Maldives**”

NALISA. (2563). “**โควิด-๑๙ กระทบกับผู้ประกอบการ คนทำงานมากน้อยแค่ไหน**” สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2563 จาก https://marketeeronline.co/archives/172401

United Nations . (2020) “**SHARED RESPONSIBILITY, GLOBAL SOLIDARITY : Responding to the socio-economic impacts of COVID-19**”

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

" การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐในสถานการณ์วิกฤติโควิด-๑๙ ของประชาชน : กรณีศึกษา ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก"

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี สาขา ภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา 2563

1. บ้านเลขที่.....หมู่..... พิกัด.....

ชื่อ - สกุล	**อายุ / เพศ**	**กิจการ / อาชีพ**	**ลักษณะของกิจการ**	**รายได้ (บาท / เดือน)**	**ผลกระทบจากวิกฤติโควิด-๑๙**
1).....	.....ปี / (ช) (ญ)	.....	....	.....	....
2).....	.....ปี / (ช) (ญ)	.....	....	.....	....
3).....	.....ปี / (ช) (ญ)	.....	....	.....	....
4).....	.....ปี / (ช) (ญ)	.....	....	.....	....
5).....	.....ปี / (ช) (ญ)	.....	....	.....	....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

2. สถานภาททางสังคมที่มีผลกระทบจากวิกฤติโควิด-๑๙

เรื่อง	ก่อน (ธ.ค. - ก.พ.)	ระหว่าง (มี.ค. - พ.ค.)	หลัง (มิ.ย. - ส.ค.)
1. ครอบครัว การได้อยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว	1 2 3	1 2 3	1 2 3
2. หน้าที่การงาน ความสามารถทำงานได้อย่างปรกติ	1 2 3	1 2 3	1 2 3
3. สถานะทางสังคม ความสามารถแสดงบทบาทของตัวเองในสังคมได้อย่างปรกติ	1 2 3	1 2 3	1 2 3
4. การดูแล / การเลี้ยงดู ความสามารถดูแลคนในครอบครัว	1 2 3	1 2 3	1 2 3
5. เป้าหมายอนาคต ความสามารถดำเนินการได้บรรลุเป้าหมายชีวิตที่วางแผนเอาไว้	1 2 3	1 2 3	1 2 3

*** หมายเหตุ**

1 หมายถึง ได้รับผลกระทบน้อย

2 หมายถึง ได้รับผลกระทบปานกลาง

3 หมายถึง ได้รับผลกระทบมาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

3. ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จากวิกฤติโควิด-๑๙

เรื่อง		ก่อน (ธ.ค. - ก.พ.)	ระหว่าง (มี.ค. - พ.ค.)	หลัง (มิ.ย. - ส.ค.)
1. รายได้	1.1 แหล่งรายได้	1 2 3	1 2 3	1 2 3
	1.2 ปริมาณรายได้	1 2 3	1 2 3	1 2 3
2. รายจ่าย	2.2 อาหาร	1 2 3	1 2 3	1 2 3
	2.3 ค่าเช่า	1 2 3	1 2 3	1 2 3
	2.4 ค่ารักษาพยาบาล	1 2 3	1 2 3	1 2 3
3. เงินออม / เงินกู้	3.1 เงินออมตามปรกติ	1 2 3	1 2 3	1 2 3
	3.2 การกู้ยืมเงินเพื่อใช้จ่ายปรกติ	1 2 3	1 2 3	1 2 3
4. การชำระหนี้	4.1 หนี้ในระบบ	1 2 3	1 2 3	1 2 3
	4.2 หนี้นอกระบบ	1 2 3	1 2 3	1 2 3
5. การลงทุน	5.1 มีการลงทุนเพื่ออะไร	1 2 3	1 2 3	1 2 3
	5.2 มีรายได้จากอะไร	1 2 3	1 2 3	1 2 3

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

4 . การใช้จ่ายเงินช่วยเหลือจากรัฐภายใต้มาตรการเยียวยาประชาชน

	จำนวน (บาท)	วัตถุประสงค์ของการใช้เงิน		
		ใช้จ่ายในครอบครัว	ลงทุนต่อธุรกิจ	ลงทุนกิจการใหม่
1. เราไม่ทิ้งกัน	.....	.....	.....	.....
2. มาตรการช่วยเหลือคนว่างงาน	.....	.....	.....	.....
3. มาตรการช่วยเหลือเกษตรกร	.....	.....	.....	.....
4. ประกันสังคม	.....	.....	.....	.....
5. มาตรการเยียวยากลุ่มเปราะบาง	.....	.....	.....	.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ความคิดเห็นเพิ่มเติม .....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	ภัทรชมนันต์ ฉิมแว่น
วัน เดือน ปีเกิด	13 พฤศจิกายน 2541
ที่อยู่ปัจจุบัน	29 หมู่ 1 ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2563	วท.บ. (ภูมิศาสตร์) มหาวิทยาลัยนเรศวร
พ.ศ.2559	สายวิทย์-คณิต โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ.2556	มัธยมต้นโรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ.2553	โรงเรียนอนุบาลพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved